

Eng Is De Doort

 Dank u broeder Neville. Dank u. Het is zo goed om terug te zijn in het huis des Heren. Ik verheug mij er altijd op om terug te komen naar de tabernakel, ongeacht waar ik ook heenga. Er is iets met dit kleine oude plekje dat ik hier graag naar terugkom. Het is gewoon, o, ik. . . Het was mijn eerste en enige gemeente waar ik ooit herder van was. En het schijnt gewoon goed om hier weer terug te komen. En ik geloof dat op die grote morgen wanneer de zon weigert te schijnen en de sterren hun licht dimmen, ik geloof dat er enigen van deze tabernakel daar aanwezig zullen zijn die dag, die gewassen zijn in het Bloed van het Lam. Ik zie uit naar die tijd.

² Toen ik door de zaal kwam zonet, ontmoette ik zuster Arganbright daar achterin. En zij vertelde mij dat er enkele mensen hier waren die in de Kingston samenkomst waren, die toen op bezoek waren, en ik. . . de. . . zo blij om hen hier te hebben als een getuigenis. Waar ze ook zijn, als ze hun handen willen opsteken, die in de Kingston samenkomst in Jamaica waren. Gewoon, ja, achteraan. Goed, dat is fijn.

³ Ik zie Orals briefkaart. Ik neem aan dat u zijn samenkomsten al aangekondigd hebt. Ik wist het niet tot, de data niet, tot gisteren. Ik denk dat het op de zesde begint, nietwaar? Zesde tot en met de vijftiende, broeder Roberts in Louisville. Nu, ga hem horen. Broeder Roberts is een—een boezemvriend van mij, en een werkelijke dienstknecht van Christus. En ik ben er zeker van dat u zult genieten van zijn boodschappen, avond na avond. En eh. . . zijn, als hij voor de zieken bidt, ben ik—ben ik er zeker van dat u God zult zien bewegen, want hij is een grote strijder des geloofs, broeder Roberts—en een man die God gebruikt, machtig. En zijn bediening is gestegen van. . .

⁴ Ik herinner me toen ik broeder Roberts voor het eerst ontmoette, was hij in een kleine haveloze tent, ginds in St. Louis, Missouri, en ik was. . . nee, Kansas City, Missouri. En ik was in Kansas City, Kansas in een gehoorzaal. Hij zat op de voorste rij. Nadat de dienst voorbij was, gingen we naar achteren en waren aan het praten. Ze stelden me aan hem voor. Hij is jonger dan ik; Oral is in het begin van de veertig. En dus, hij zei: “Denkt u dat God mijn gebed voor de zieken zou horen?”

Ik zei: “Broeder, Hij zal het gebed horen van wie dan ook die zal bidden.” Wel, hij ging van start en hij zei: “Hier ga ik!”

⁵ En hij is een heel slimme man, en universitaire opleiding, vier jaar psychologie, en ik ben er zeker van dat hij een—hij een briljant man is. En hij is nu zover dat hij een staf adviseurs

om zich heen heeft en zo, tot wanneer hij spreekt, hij—hij het uitdenkt. En u zult echt van hem genieten, daar ben ik zeker van.

6 En dus nu wil ik graag een klein verslag geven over wat onze Here deed in onze kleine nederige samenkomst in Jamaica en in Puerto Rico. Het was een vreemde zaak dat ik erheen ging, want vele oproepen komen binnen. Zoals Leo hier weet, dat de telefoon . . . En in de loop van een week zijn er letterlijk honderden plaatsen die opbellen voor samenkomsten. Maar toch wil ik geleid voelen waar ik heenga, wil ik graag . . . Als ik ga omdat de man me vroeg om te komen, dan kom ik in de naam van die kerk of die organisatie. Als ik zou gaan omdat broeder Neville zei dat ik moest gaan, dan zou ik moeten gaan in de naam van broeder Neville. Maar ik ga graag wanneer Jezus zendt, zodat je kunt gaan in de Naam van de Here Jezus, om de mensen te ontmoeten.

7 En ik lag op bed, en ik was een beetje vermoeid. Deze vallei—vroeger of later zal ik deze vallei moeten verlaten, want het maakt mijn keel gewoon zo kapot tot waar ik het nauwelijks kan uitstaan. Ik kan weg zijn, en terug zijn . . . We kwamen onlangs, Leo en ik, op zestig kilometer afstand, nadat we in de moerassen waren in Florida, de keel helemaal in orde, en op zestig kilometer van Louisville hield het weer op. Broeder Banks Wood zou hier ergens moeten zijn vanmorgen. En onlangs toen ik vanuit Kingston en—en Puerto Rico kwam, waar mijn keel gewoon perfect was geweest; en ik kwam het vliegtuig uit, nog steeds in orde; en voor we naar Jeffersonville konden komen, ging ze weer dicht zitten. Zie, het is de vallei hier. Het zijn de bacteriën in de lucht, ofwel het is God, één, die mij weg probeert te krijgen. Dus ik—ik begrijp het niet. Ik heb gebeden en het zo vaak gevraagd.

8 Maar in ieder geval, ik was net wakker geworden; het was ongeveer drie uur 's morgens. En mijn vrouw en zoontje sliepen. En ik ging rechtop zitten op de rand van het bed en ik zag een groot aantal mensen die zich hadden verzameld op een grote plaats, en ik zei tegen Billy Paul: "Ga jij daar naar binnen en geef die mensen gebedskaarten."

9 En hij zei: "Oké pa." Na een paar minuten kwam hij terug en zei: "Je kunt geen gebedskaarten geven aan die mensen." Hij zei: "Ziet u deze man hier staan?"

Ik zei: "Ja."

10 Hij zei: "Hij was hier en ik zei: 'Iedereen die een gebedskaart wil, steek uw handen op.'" En zei: "Ik ging daar om hem een gebedskaart te geven, hij ging ergens anders heen. En toen ging ik daarheen, en hij was ergens anders heen. Nu is hij hier helemaal hier achteraan." Zei: "Ik kan zelfs niet één gebedskaart uitgeven."

11 Ik zei: “Wel, Billy, jij zult geen gebedskaarten hoeven uitdelen, want er is zo’n grote ruimte hier dat iedereen kan. . .” Gebedskaarten zijn er om een rel te voorkomen. . . ziet u, en ze op orde te houden. Ik zei: “O, ik kan iedereen daar nemen, niet meer dan wat er is, in de ruimte die ik heb, en ze in een rij opstellen en één voor één voor ze bidden.”

12 En hij zei: “Goed dan.” En hij wendde zich naar rechts en ging bij me weg. En ik draaide me om *deze* kant op, toen hij naar *die* kant wegging, en keek naar hem.

13 En ik hoorde een stem neerkomen uit de hemel, en zei: “Maar op dit moment zal Ik beginnen u groter te maken.” En ik keek, en ik heb nooit zo’n menigte mensen gezien; ze stroomden binnen van overal.

14 En broeder Roberts’ naam werd geroepen, zei: “Nu, broeder Oral Roberts komt om u te zien.”

En ik zei: “Hoe zal ik broeder Roberts begroeten?”

Zei: “Precies op de wijze dat hij ú begroet.”

15 Wel, ik zag broeder Roberts aankomen met een zwart pak aan en een kleine hoed zoals Bing Crosby draagt, de rand een beetje omhoog gedraaid en naar beneden getrokken, een kleine zwarte hoed. En ik stond wat omhoog en hij keek op en zei: “Hallo, broeder Branham.”

En ik zei: “Hallo broeder Roberts,” schudde hem de hand.

Zei: “U hebt een mooie menigte.”

16 Ik zei: “Nogal een menigte, broeder Roberts.” En hij draaide zich om en ging de kant op die Billy was gegaan, naar rechts.

17 En ik dacht: “Van waar zal ik tot hen gaan spreken?” En ik probeerde overal een plaats te vinden om te spreken. Ik was in zo’n ligging, ergens beneden, dat ik niet kon zien waar vandaan tot hen te—te spreken.

En iemand zei: “Wel, kom hierheen.”

18 Ik zei: “Wel, u zou daar niets beters kunnen zien.” En ik begon de plaats over te steken. En ik herinner mij dit dan; ik zei: “De hoofdzaak voor mij is om nederig in mijn hart te blijven, altijd, voor God en Zijn kinderen.”

19 En ik kwam uit het visioen. En ik dacht: “Wat betekent dat? Misschien betekent het dat we zo’n. . . zullen hebben. . . Of waar—waar zal het zijn?” Ziet u, soms, in visioenen, vertelt Hij je niet precies waar, Hij—Hij spreekt gewoon en u moet gewoon. . . Het is iets als een gelijkenis. En ik ben er zeker van dat u die de Bijbel leest dat begrijpt.

20 En toen ging ik de voorkamer binnen en ging een tijdje zitten, en het was rond half vier of vier uur in de morgen. Ik werd heel slaperig. Ik ging terug en ging liggen en ik droomde een droom, en het was de allervreemdste droom. En de meesten van u kennen

één van de managers, Jack Moore. Broeder Jack Moore, ik ken hem al jaren. Ik dacht dat ik uit was met een afspraakje met zijn dochter, een meisje van ongeveer zeventien jaar oud, en haar bij de hand nam en haar de heuvel op leidde, kleine Jackie. Wel, ik heb haar gekend sinds ze nog maar een zuigeling was. En ik leidde haar de heuvel op en ik ging drie huizenblokken ver de heuvel op, en leidde dit meisje. En we kwamen onder een grote boom en zij ging zitten. En zoals vele van de kleine tienermeisjes tegenwoordig die rokken dragen die, u weet wel, wat bol staan, en zij had één van die soort rokken aan. En ze nam deze kleine rok en spreidde het wat uit en ging zitten. En zoals jongelui die gewoonlijk naar elkaar kijken, vouwde ze haar handen zo en begon omhoog te kijken naar de hemel. Wel, Jackie is een erg fijn meisje, maar, ze heeft een hele grote mond en hele grote ogen, en wat zandkleurig haar, niet al te aantrekkelijk, maar een echte kleine dame. En ik kon haar grote ogen zien terwijl ze naar de hemel keek, en hoe de weerspiegeling van de hemel in haar ogen was.

21 Wel, ik ging ongeveer anderhalve meter bij haar vandaan en ging op mijn zij zo liggen en nam een strootje en deed het in mijn mond en begon op dit strootje te kauwen. En ik begon te denken: “Wat doe ik hierboven? Wel, ik een oude man, en met dit jonge meisje. Wel,” zei ik, “ik ben getrouwd en heb een stel kinderen. Ik heb hierboven niets te zoeken met dit jonge meisje.”

22 En ik begon op te staan. En toen ik dat deed, kwam een stem uit de boom, en zei: “Dit is als een teken, en om een reden.”

23 En ik werd wakker en ik schreeuwde bijna; een—een nachtmerrie. Ik dacht: “O, ik vraag me af of dat betekent dat ik terugvallen ga, of er iets met mij zal gebeuren?” Wel, ik dacht: “Als ik ga proberen mijn eigen verstand te gebruiken, dan haal ik het allemaal in de war, dus ik zal gewoon wachten op God.” En ik begon te bidden. Ik zei: “Here, heeft die droom betrekking op dat visioen net in het eerdere deel van de nacht, of wat betekent het?”

24 Na een tijdje wachten, misschien een uur (Mijn vrouw was al op en had het ontbijt klaar.), toen kwam de stem weer terug, en zei: “Ga naar Kingston, en het zal u daar worden verteld wat te doen.”

25 Dus onmiddellijk ging ik naar Kingston. En ze—ze wisten donderdagmiddag dat ik er vrijdag zou zijn. Dat was al de aankondiging die we hadden. Ik ben niet zo goed in het maken . . . ? . . . of in het schatten van menigten, want ik overdrijf er meestal over. Maar de eerste avond zou ik zeggen dat we ongeveer twaalf-, o, ongeveer twaalfhonderd mensen hadden, omdat het maar één dag bekend was. En de volgende dag lieten ze lopers gaan die vier mijl renden en het van elkaar overnamen, de bergen op. Eén loper zou vier uur lang lopen en dan een andere loper verder de berg op laten gaan. En de tweede avond waren er

ongeveer vijfduizend. En de derde avond werd het geschat rond vijftienduizend, misschien twintig-. En er waren duizenden maal duizenden die tot de Here kwamen.

²⁶ En het visioen was, de kleine gemeente, het meisje was een maagd, nog maar een kind, en dat betekende de maagdelijkheid van de gemeente. En de drie huizenblokken de heuvel op, waren drie dagen die ik zou dienen. En de kleine maagdelijke gemeente mee te nemen, door mijn bediening, van waar zij was, hogerop in de dingen van God, totdat het het hele eiland schudde.

²⁷ En o, predikers en mensen daar die huilden en smeekten en erop aandrongen: “Slechts een of twee avonden meer,” de functionarissen van de stad.

²⁸ We gingen van daar naar Puerto Rico. Daar werden we tegemoetgekomen met triomfantelijk enthousiasme, en duizenden maal duizenden stonden langs de baan, tot er werd geschat dat zo’n veertigduizend kostbare zielen tot de Here Jezus kwamen. En toen we vertrokken, ik hoop dat ik. . . Ik zou dit zeggen tot mijn eigen gemeente maar ik zou het niet in het openbaar kunnen doen, waar er geen mensen van thuis zijn, want het zou verkeerd gezien kunnen worden. Maar ik heb de naam van de rechter hier op een stuk papier, die de toespraak hield toen we vertrokken, hier, hij en zijn staf.

²⁹ En ik. . . Hij—hij zei: “We hebben de eer gehad op het eiland verschillende predikers te hebben.” Hij zei: “Toen meneer Billy Graham net onlangs het eiland verliet,” en zei, “hadden we een—een heerlijke samenkomst,” hij zei, “maar Billy Graham bracht ons gewoon hetzelfde Evangelie dat we altijd hebben gehoord.” Hij zei: “Toen hebben wij de eer gehad om meneer Roberts op het eiland te hebben,” hij zei, “en meneer Roberts gaf ons een geweldige driedaagse samenkomst. Maar,” zei, “de onkosten waren zo hoog, in het hotel,” zei, “liet vijfendertigduizend dollar overblijven voor drie nachten, voor de hotelonkosten.” Hij zei: “Toen was meneer Osborn hier, die een groot dienstknecht van Christus was. Maar,” zei, “toen meneer Osborn vertrok, was er een teleurstelling,” zei, “het leek alsof alles weg was.”

³⁰ “Maar,” zei, “we merkten in deze samenkomst dat er eigenlijk nauwelijks niemand op het podium was, voor broeder Branham om voor te bidden. Maar,” zei, “nadat de diensten voorbij waren, haalden we vrachtwagenladingen op, vol oude stoelen en stokken en alles, buiten in het gehoor.” Hij zei: “Het was niet een mens, deze keer, kwam God tot ons,” hij zei. . .

³¹ Ik zei: “Verwacht niet mijn gebeden; maar úw gebeden, daar, leg elkaar uw handen op.” En ze brachten misschien een dozijn of twee bij het podium, en als de onderscheiding neer zou komen, zouden de mensen het gewoon uitschreeuwen. We verbleven in een vierde klas hotel en betaalden al onze eigen rekeningen en onkosten zelf.

³² U heeft daar zelf aan bijgedragen met uw tienden die u mij stuurt. Dat is wat het deed. En ik wil dat u weet dat van dat alles u er een deel aan hebt. En in de grote heerlijke dag die komt, zal God u daarvoor belonen. Zie, u hoefde niet. . .

³³ Als de persoon zelf gaat en iets uitvoert, dan, ziet u, wanneer die persoon vertrekt, denken ze: “Een grote teleurstelling, God heeft ons verlaten.” God verlaat u niet. Hij is altijd bij u. Zie, het. . . U heeft er evenveel in als wie—als wie dan ook. God kan een persoon gebruiken voor een bepaalde bediening, maar dat betekent niet dat die persoon de voorkeur heeft bij God. Het is uw eigen geloof in God.

³⁴ En zij gingen daarheen in kleine ouwe gewielde karretjes, waar ze iets zoals kinderwagenwielen zouden nemen en—en een plank maken, en de mensen erop leggen en ze naar binnen rollen. En nadat de dienst voorbij was, de hele racebaan leeg zou lopen, gingen ze gewoon langs met wagens en raaptten, kleine oude karretjes, en grote ouwe stoelen op en stokken en brancards en bedden en gewoon waar ze gewoon weggelopen waren en ze achtergelaten hadden, omdat de tegenwoordigheid van de Here daar was. Dat is wat we willen zien. De mens is dan uit beeld, God beweegt.

³⁵ Teruggekomen, slechts om nu te helpen vanmorgen; ik zal over een paar minuten gaan spreken. En ik vroeg de jongens om de band niet vrij te geven. Drie dagen heb ik hard geprobeerd na te denken: “Waar zal ik over spreken?” En vanmorgen, voordat ik vertrok, voelde ik een hele strenge waarschuwing in mijn hart aan de gemeente. En ik vertelde hen: “Neem de band op, maar geef ze niet vrij voor verkoop.”

³⁶ Maar voordat we dit doen, wil ik u even een kleine getuigenis geven, dat het u goed zou mogen doen. Het deed mij goed. Wij gingen op een driedaagse vistocht, Leo en Gene en ikzelf en mijn zoon Billy Paul en zijn vrouw, naar een vriend die hier naar de tabernakel komt, van daar uit Georgia. En ze hadden ons ergens naar een moeras gebracht, ik weet niet precies waar het was nu, dichtbij Okeechobee of zoiets dergelijks, ik weet de naam niet die die Seminole-indianen het gaven. Maar hoe dan ook, we waren er vele mijlen ver in.

³⁷ En deze broeder Evans, zijn broer is een zondaar. En hij is een geweldig visser, en hij ging diep het moeras in een paar maanden geleden. En ze hebben wat ze de “dwergratelslang” noemen. En de dwergratelslang beet hem en hij was nog maar amper in leven. Zijn been zwol op en ze brachten hem naar de dokters en ze gaven hem injecties. Die dingen zijn dodelijk. En ze hebben daar ook veel watermocassins, watermocassinslangen, alligators tot zes meter lang.

³⁸ En toen we daar aan het vissen waren, ving ik een hele grote baars. O, het was een echte dag van—van ontspanning. En hij

was zo groot dat ik hem niet uit het water kon krijgen, en hij trok gewoon de haak recht en ging verder, of trok zichzelf los. En we hadden veel baars, ongeveer honderdvijftig pond aan grote baarzen. En zij. . . sommigen wogen een aantal pond, en van vier tot zeven, acht pond. En ik ving deze grote en hij ontsnapte.

³⁹ En ik gooide weer in en ik—ik ving er nog één, rond de zes, zeven pond. En ik had een lange hengel die je boven de waterlelies moest houden. En broeder Evans had. . . We waren allemaal nat door in het water te waden, want het zijn gewoon moerassen. En hij had zijn schoenen uitgetrokken en zijn broekspijpen opgerold en zat op een klein droog plekje, om zijn kleren wat te drogen. En hij zag deze grote vis rondwentelen in de biezen, en ik waadde naar hem toe. Hij zei: “Wacht even, broeder Branham, ik zal hem voor u halen.” En hij liep daarheen. En ik had hem omhoog getrokken, denk dat de vis bijna dood was, lag in de bladeren. En hij liep erheen om hem op te pakken. En toen hij dat deed, slaakte hij een gil, en hier kwam hij terug. Een ratelslang beet hem.

⁴⁰ En we keken ernaar en daar zaten de gaten van de giftanden in zijn voet waar de ratelslang hem had geraakt, en het deed hem zo'n pijn dat de tranen hem in de ogen sprongen. Zei dat het voelde alsof zijn botten gewoon aan het verlammen waren. En daar zaten we, vele mijlen ver in het moeras. Hij is een grote man om te moeten dragen. En als een slang je bijt, word je zo ziek binnen een paar minuten dat je bijna dood bent. En Leo stond erbij. En iets kwam in mijn gedachten: “Gij zijt nog steeds God!” En terwijl hij zijn voet vasthield en hem greep, en die twee grote giftandgaten erin waar de ratelslang hem had gegrepen, legde ik de handen op die plek en zei: “Here, er staat geschreven in Uw Woord: ‘Ze zullen op de koppen van slangen en schorpioenen treden, en niets zal hen enigszins deren.’” En precies op datzelfde moment verliet elke pijn zijn voet. Trok zijn schoenen aan en viste de hele dag.

⁴¹ Ging naar binnen die avond en vertelde hen erover, ze zeiden: “U kunt maar beter naar een dokter gaan.”

⁴² Hij zei: “Als God mij tot zover heeft beschermd, zal Hij de rest van de weg voor me zorgen.” We visten drie dagen, helemaal geen schadelijke gevolgen.

⁴³ God is nog steeds God. Hij houdt Zich aan elke belofte. En van mijn hele bediening is dat de eerste keer dat ik ooit God zag komen bij een slangenbeet, want het was de eerste keer dat ik ooit de gelegenheid had om te bidden voor iemand met een slangenbeet. Laat je gewoon weten dat Hij Zich aan al Zijn beloften houdt, en Zijn Woorden zijn goed en waar. Amen.

⁴⁴ Denk aan de diensten vanavond en deze komende woensdag. En bid nu voor iemand die echt gebed nodig heeft, dat ben ik. En,

onthou broeder Roberts' samenkomst bij te wonen, wanneer die naar de stad komt, en groet hem van de tabernakel.

⁴⁵ Voor we de Schriften lezen, zou—zou ik graag willen dat we even een ogenblik opstaan. En zonder de muziek, laten we even een paar koren zingen van deze glorieuze oude hymne van de kerk: *Mijn geloof ziet op naar U*. Goed, laat iedereen nu met mij instemmen en laten we het zingen. En denk niet aan hoe u het zingt, zing het gewoon tot eer van God. Wilt u het voor ons inzetten, broeder Neville?

Mijn geloof ziet op naar U,
Gij Lam van Golgotha,
Goddelijke Redder;
Hoor mij nu terwijl ik bid,
Neem al mijn schuld weg,
O laat me vanaf deze dag
Geheel de Uwe zijn!

Terwijl ik door de donkere doolhof van het
leven ga,
En verdriet rondom mij zich uitbreidt,
Wees Gij mijn Gids;
Gebied het donker dag te worden,
Veeg verdriet, angsten weg,
En laat mij nimmer afdwalen
Van U terzijde.

⁴⁶ Met onze hoofden gebogen, zou ik graag willen lezen uit de heilige geschriften van de Bijbel, Mattheüs het 7e hoofdstuk, 13e en 14e verzen. En moge de Here Zijn rijke zegeningen toevoegen terwijl wij het lezen.

Gaat in door de enge poort; want wijd is de poort en breed is de weg die tot het verderf leidt, en velen zijn er die daardoor naar binnen gaan;

Want eng is de poort, en nauw is de weg, die ten leven leidt, en weinigen zijn er, die hem vinden.

⁴⁷ Laten we bidden. O God, Die de Here Jezus terugbracht uit de dood, en uit het graf, en Hem aan ons vanmorgen als een levend Offer heeft voorgesteld, wij wijden nederig onze levens opnieuw aan U, met de gedachte dat U ons zo indachtig zou zijn. Toen we nog zondaars waren, dood in zonde en overtredingen, zond U Uw eniggeboren Zoon, in de vorm van zondig vlees gemaakt, om een verzoening voor onze zonden te worden, zodat de Onschuldige, door te lijden voor de schuldigen, ons weer met elkaar kon verzoenen in gemeenschap, met U.

⁴⁸ En o God, als er zonde in ons midden is vanmorgen, iets dat de Heilige Geest zou kunnen hinderen, om ons de Boodschap van God te brengen naar ieder van onze harten, bidden wij dat, nederig, Here, U ons onze overtredingen vergeeft. Reinig ons door het Bloed van de Here Jezus. Van wie... Wij weten dat we in

onzelf niets zijn, en we belijden dat we niets zijn. Maar Gij zijt heilig, Gij zijt waarachtig, Gij zijt gerechtigheid, Gij zijt de Bron van genade zelf. En we kruipen daar vandaag nederig heen als berouwvolle zielen. Zoals een getuigenis zojuist is uitgegaan, uit Jamaica en uit Puerto Rico en waar U zulke grote werken hebt verricht; o God, het is het teken van het komen van de Rechtvaardige.

⁴⁹ Hoe U broeder Evans bevrijdde van de giftanden van die slang, omdat hij een gelovige was, en Uw Woorden zijn altijd waar. Nu, Here, verlos ons van de giftanden des doods vanmorgen, waar de vijand ons gebeten en vergiftigd heeft. Laat Uw genezende zalf vanmorgen, Here, onze geesten verzadigen en ons reinigen van alle ongerechtigheid. Genees de ziekte van de natuurlijke lichamen die afgebroken zijn door de krachten van de vijand. Allen die in de goddelijke tegenwoordigheid zijn, mogen zij genezen worden.

⁵⁰ Spreek nu tot ons door Uw geschreven Woord, Here. Niet wetend wat te zeggen, maar Gij zult erin voorzien. En waarschuwt U ons, Here, en maak ons klaar voor Uw komst. Want wij vragen dit in Jezus' Naam, en om Zijnentwil. Amen.

⁵¹ Ik ben altijd wat laat, want ik heb nu gewacht. En zondagsschool is, vermoed ik, uit. Maar er is iets mee wanneer ik thuiskom dat ik gewoon voel alsof ik een heleboel tijd heb. Weet u, we hebben sowieso te veel haast. Dus we gaan God gewoon geloven.

⁵² Onze Here gaf deze strenge waarschuwing, aan de mensen van Zijn generatie, de mensen die zeer religieus waren. En Hij zei: "Eng is de poort, en nauw is de weg die ten Leven leidt, en weinigen zullen er zijn die hem zullen vinden." Nu, het was niet omdat ze niet religieus waren. Ze waren zeer religieus. En omdat zij op de kerk hadden vertrouwd en in bepaalde geloofsbelijdenissen en denominaties, en (in zekere mate) hadden geloofd in God, dachten ze dat alles in orde was. Maar Hij vertelde hen dat er weinigen zouden zijn die binnen zouden gaan.

⁵³ En ik vraag me af vanmorgen of ik die generatie niet zou kunnen vergelijken met deze generatie. Zie, het was aan het einde van de Joodse bedeling, en Hij verwees terug naar verschillenden en verschillende eindes van verschillende bedelingen, en vertelde hen dat precies datgene wat in vroegere bedelingen werd gedaan, nu vóór hén werd gedaan. En zij faalden om het te herkennen. En laten we eens kijken naar enkele van de dingen waar Hij over sprak.

⁵⁴ Zij konden bijvoorbeeld niet geloven dat God in die Man was. Dat was het grootste obstakel waar ze overheen moesten klimmen: van hoe Hij, als Mens, Zichzelf echter God maakte. Zij konden niet zien hoe God in menselijk vlees kon wonen. En in alle

tijdperken, in alle tijden, heeft God altijd in de mens gewoond. De mens is Gods tussenpersoon. In elke generatie spreekt God tot Zijn volk door menselijke lippen. Hij kiest altijd iemand of iets dat Hij kan gebruiken.

⁵⁵ En Hij verwees hen, doordat het zo'n struikelblok was, naar Abraham. Hij zei, vertelde hen: "Als u uzelf de 'kinderen van Abraham' noemt, Abraham uw 'vader,' hij zag Mijn dag en verheugde zich om die te zien. Abraham, de profeet." En ongetwijfeld dat Jezus hen ernaar verwees dat Hij hun had bewezen dat Hij de Messias was, omdat het teken van de Messias Hem volgde. En zo was het door elke generatie heen geweest, dat, het teken van de Messias. Maar echter dat Hij Zichzelf God maakte, de Messias Zelf, dat deed hen struikelen. Ze konden het niet begrijpen.

⁵⁶ Nu, toen Abraham (die zij hun vader noemden) God ontmoette, was Hij ook in het vlees, want Hij at het vlees van een kalf, at maïsbrood (en dronk melk) en boter, in het bijzijn van Abraham, en toch was Hij God. Abraham herkende Hem als God en noemde Hem "Elohim," wat de Almachtige Jehova is. Een Man die kleren droeg, met stof op Zijn lichaam, en zat onder een boom voor schaduw en at vlees en dronk melk. Dan konden die koude, wreedaardige, zelfzuchtige, zelfingenomen Joden niet geloven dat Hij de Zoon van God was, en noemden Abraham hun vader. En Hij liet hen weten dat Hij dezelfde dingen deed in Zijn vlees die God deed in een ander vlees toen Hij hun vader, Abraham, ontmoette. En Abraham geloofde het. En zij konden het niet geloven.

⁵⁷ Ziet u, toen Abraham onder zijn tent zat, omdat hij een keuze had gemaakt; en die keuze wordt aan ieder persoon voorgelegd die in deze wereld wordt geboren. De boom van goed en kwaad staat voor ieder persoon. En toen Lot, zijn neef, en hun herders begonnen te twisten over de grond; Abraham, die een rechtvaardig man was, zei tot hen: "Laat er toch geen twisten onder ons zijn. Kieszen jullie maar de weg die je gaat." Die plaats komt in het leven van elke gelovige. En het staat voor u deze morgen, en het staat voor mij.

⁵⁸ Lot dacht niet dat hij zou terugvallen, maar hij keek richting Sodom waar de dingen gemakkelijk waren. En er zijn vele keren dat we naar de gemakkelijke weg kijken. "Ik zal lid worden van deze zekere bepaalde kerk—en, ziet u, niemand zal er iets tegen zeggen, omdat het de grootste kerk in de stad is." De gemakkelijke weg! Vele keren doen we dat, hoewel we fout zijn!

⁵⁹ Onthoud: als u Christus volgt, zult u gehaat worden door mensen, want allen die godvruchtig in Christus Jezus leven, zullen onder vervolgingen lijden. En als u tot Christus komt, zult u niet door een kerk of een denominatie komen of een geloofsbelijdenis. U zult door het Bloed komen, dat is de enige

weg naar binnen. En u kunt niemand met u meebrengen, u komt alleen en staat op uw eigen belijdenis, en uw eigen geloof. U zult niet naar binnen varen door de voorganger, of op het geloof van uw moeder. U zult als een individu komen wanneer u tot God komt! En vele keren maken we die dwaze keuzes.

⁶⁰ Wat als Lot, toen hij zag dat alles gemakkelijk was . . . ? Hij zag waar er veel geld was, en veel populariteit, omdat hij een vreemdeling zou zijn, en een slimme man, opgeleid, een boel psychologie, en hij kon bepaalde dingen doen en toch zijn geloof behouden. Hij dacht: “Ik heb geloof in God, dus zal ik gewoon naar Sodom gaan en zal ik—ik wat extra geld verdienen, en ik zal een groot man worden, misschien een geweldige prediker.” Ziet u, je hebt een keuze om te maken.

⁶¹ En de leken hebben een keuze om te maken. “Ik zal naar deze bepaalde kerk gaan, er is, o, iedereen in de stad vindt dat dit de meest . . . Wel, de burgemeester van de stad behoort tot deze kerk.” Nu, hij zou tot een kerk kunnen behoren die heel goed was, maar nog steeds moet u die kerk en haar mensen beoordelen door de Schriften. Soms gaan ze omdat het een populaire weg is, de—de mensen kleden zich beter die naar bepaalde plaatsen gaan. En dat is waar we een—een fatale fout maken. Nu, merk dit op.

⁶² En Abraham, het enige wat hij kon doen was de tweede keus nemen. En soms is de tweede keus beter dan de eerste, als het zó wordt genomen. Merk op, 't duurde niet lang, toen Lot de grote stad zag, zag hij echter niet dat zijn vrouw in een zoutpilaar veranderde, hij zag niet dat het vuur de stad verbrandde. Maar Abraham nam de weg met de weinige verachten des Heren. Hij bleef in de woestijnen.

⁶³ Maar dan, wat als Sara zou hebben gezegd . . . Nu, denk eraan, Sara was de knapste vrouw in het hele land. Er was geen vrouw zo knap als Sara. Iedereen die haar zag, werd verliefd op haar. Nu, wat gemakkelijk zou het voor Sara geweest zijn om zo'n keuze te maken. Maar zij koos om bij Abraham te blijven.

⁶⁴ O, vrouwen, laat de duivel u niet verblinden—populair te zijn en lid te worden van *dit* en *dat*. Blijft u bij Christus! Want het uur is nabij, grote verwoestingen liggen voor ons, érgers dan Sodom en Gomorra, voor *dít* land. Sodom en Gomorra zullen er nog goed bij afsteken.

⁶⁵ Nu, terwijl Abraham de weg genomen had die hem door God was gegeven, en de schraalheid van het land had; hij was helemaal niet voorspoedig. Maar toch wist hij één ding: hij diende God en hij geloofde God.

⁶⁶ Dus op een dag kwamen er drie mannen, en ze waren goed stoffig en vermoeid en Abraham had medelijden met hen; hij zei: “Kom langs en kom maar even onder de eik zitten.” En terwijl hij daar met hen stond te praten, herkende hij dat ze niet zomaar gewone mannen waren, door hun manier van spreken.

Ze waren anders. En Abraham ging een kalf slachten en liet het klaarmaken en liet Sara brood maken en klaarmaken om hun eten te geven.

⁶⁷ Nu, bedenk: twee van hen waren engelen, engelen in menselijk vlees, en één van hen was God Zelf. En Degene Die God was, had Zijn rug naar de tent toegekeerd.

⁶⁸ En Sara bleef in de tent. Ik zie graag een vrouw die zo op haar plaats blijft, niet heen gaan en haar man vertellen wat te doen en telkens als iemand langskomt. Maar ze bleef in de tent. Ongetwijfeld misschien de afwas aan het doen of iets anders aan het doen.

⁶⁹ En Deze Die God was, Hij bleef omkijken richting Sodom, en Hij vertelde hen wat Hij zou gaan doen. En twee engelen gingen daarheen om het Evangelie te prediken. Maar Eén bleef achter, dat was Degene Die God was, en Hij zei: "Ik zal niet voor Abraham de geheimen gaan weerhouden die Ik weet, omdat hij de erfgenaam van de wereld zal zijn."

⁷⁰ O, we hebben het recht vanmorgen, gemeente, om de geheimen te weten van het komen van de Here. Want: "Zalig zijn de vredestitchers, zij zullen de kinderen Gods genoemd worden. Zalig zijn zij die hongeren en dorsten, zij zullen verzadigd worden. Zalig zijn de reinen van hart, want zij zullen God zien. Zalig zijn de zachtmoedigen, want zij zullen de aarde beërven." Dan, als de gemeente van de levende God de aarde zal beërven, worden haar geen geheimen onthouden.

⁷¹ "Al wat de Vader Mij gezegd heeft, heb Ik u gezegd," zei Jezus. En ze konden Hem niet geloven.

⁷² Alzo in de dagen van Abraham, zoals Hij hen ernaar verwees; Hij zei dat toen Abraham met de Engel sprak, en Zijn rug naar de tent was gekeerd, en Hij vertelde Abraham dat Hij hem zou bezoeken met een kind. En Sara, in de tent, lachte. En Hij zei: "Waarom lachte Sara?" Wat toonde Hij? "Waarom lachte Sara?" Het was nog maar een paar uren voor de vernietiging, toen dat plaatsvond. Vlak voor de vernietiging dat vuur uit de hemel kwam en de stad verbrandde, en dat teken werd verricht.

⁷³ En Jezus zei: "Gij dwaalt," tegen de grote doctors in de godgeleerdheid, tegen een religieuze natie waar letterlijk miljoenen gelovigen waren. Hij zei: "Gij dwaalt, de Schriften niet kennend, noch de kracht Gods." Tegen zo'n generatie, die goed getrainde mannen waren, die geleerden waren en grootgebracht waren, kerk. Als een kind werd geboren, was het eigendom van de kerk. Je moest een Israëliet zijn. Acht dagen na je geboorte was er besnijdenis, en je was een Israëliet om mee te beginnen. En het priesterschap kwam van de Levieten, die honderden jaren lang in de Schriften waren opgeleid. Toch zei Jezus: "U dwaalt, de Schriften niet kennende!" Zij kenden ze uit hun eigen leerboek, zij kenden ze door hun catechismussen, zij kenden het door hun

eigen theologie. Maar Jezus zei: “U kent het niet, de Schriften, noch kent u de kracht van God. Als u Abraham had gekend, zou u Mij hebben gekend. Als u Abrahams kinderen was, zou u Mij kennen, want Abraham verheugde zich toen hij Mijn dag zag, want hij voorzag de dag. Toen Ik daar voor hem stond in een lichaam van vlees, en dit deed, wist hij dat Ik het was, en hij noemde Mij ‘Elohim.’ Maar hier doe Ik hetzelfde voor u, en u noemt Mij ‘Beëlzebub.’”

“O,” ze zouden zeggen, “wij hebben Abraham tot onze vader.”

“Abraham uw ‘vader’ noemen?”

⁷⁴ Hij zei: “Nou, wij—wij behoren tot de kerk. Wij zijn een religieus land. Wij zijn een groot volk. Wij zijn Gods volk!”

Jezus zei: “U bent de duivel, hij is uw vader.”

⁷⁵ Zou ik die generatie vergelijken met deze, vandaag, wanneer er letterlijk miljoenen mensen zijn die Christendom belijden, en niet meer over God weten dan een Hottentot zou weten over een Egyptische nacht. Er zijn mannen en vrouwen vandaag, letterlijk miljoenen belijdende Christenen die Christus claimen, die niet het basisprincipe van de kracht van Zijn opstanding kennen, en nooit Zijn goedheid hebben geproefd. Ze hebben nooit Zijn kracht gevoeld. Hun ogen zijn verblind voor de waarheid.

⁷⁶ Zei: “U bent blind, leiders van de blinden. Zullen niet . . . als de blinden de blinden leiden, zullen zij niet allen in de gracht vallen?”

⁷⁷ Toen dachten zij: “Wij zijn Christenen. Wij zijn gelovigen. Wij behoren bij de meest hoogstaande kerken die er zijn. Onze rabbi’s zijn de best opgeleide geleerden die er zijn.” En toch zei Jezus hun dat ze de Schriften niet eens kenden.

⁷⁸ Ziet u hoe God het verborgen heeft voor de ogen van de wijzen en verstandigen, en het openbaart aan kinderkens die willen leren? O, de grote kracht en de oneindigheid van God! Hoe goed is Hij voor diegenen die ernaar verlangen om oprecht voor Hem te wandelen! Hij zal hen geen goed onthouden.

⁷⁹ En de dag te zien dat wanneer ons land, onze wereld, verdorven is met hetzelfde!

⁸⁰ Jezus wilde ze correct rechtzetten. Zij zeiden: “O, Abraham is onze vader. En wij zullen in de heerlijkheid zijn, maakt U Zich daar geen zorgen over, want wij geloven in God. We zijn belijders, en we geloven in God en we onderwijzen onze mensen. En wie bent U om hier te komen met een—een mysterieus klein oud teken en proberen het God te noemen? U bent niets anders dan een Beëlzebub.” Daar hebt u het, zij hadden hun geloofsbelijdenissen en hun denominatie.

Jezus zei hun: “Gij zijt de duivel.” Denk er eens over na!

⁸¹ En ik zou die generatie met deze vergelijken; vandaag, wanneer we miljoenen hebben die tot kerken toetreden; we hebben er tienduizenden. En God komt neer om opnieuw in Zijn gemeente te wonen, en om dezelfde dingen te doen die Hij daar deed om Zichzelf Dezelfde gisteren, vandaag en voor immer te maken. En mensen keren er hun rug voortdurend vanaf, sommigen om populair te zijn, sommigen om geen keuze te moeten maken. Het wordt de mensen opgedrongen! U moet een keuze maken. U kunt niet neutraal blijven. U moet “ja” of “nee” zeggen. U zult nooit die deur verlaten als dezelfde persoon die binnenkwam. U kunt het niet. U hebt een keuze te maken. Maak hem voor Christus vanmorgen.

⁸² Zij dachten dat alles wat lid was van de kerk gered zou worden. Jezus zei: “Eng is de poort, en nauw is de weg en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

⁸³ Laat me u vanmorgen waarschuwen, gemeente: wees voorzichtig. Het kost vandaag tijd, in onze zelfingenomen, zelfvoorzienende generatie van hypocrisie waarin we leven. Een uur van waarin mannen en vrouwen in de kerken staan en in de kerkbanken en de hymnen van God zingen, en uit die kerk lopen en sigaretten roken en whiskey drinken en naar dansfeesten gaan en—en voor de wereld leven en vuile, smerige moppen vertellen, en zichzelf “Christenen” noemen. Als mannen en vrouwen weg kunnen wandelen van de kansel, of van de kerk, en van de plaats van de kracht van de opstanding, waar datzelfde Messiaanse teken zich onder hen beweegt, en geen nieuw schepsel in Christus worden, dan is er iets mis. Wanneer de kranten het kunnen uitbazuinen; en van kust tot kust, heen en weer, van de bevroren streken van het Noorden tot de tropische oerwouden van het Zuiden, God zendt het en men keert het voortdurend de rug toe. Wat kunnen we dan zeggen, wat kunnen we doen? We keren terug naar de Schrift, waar Hij zei: “Eng is de poort, en nauw is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

⁸⁴ Hij zei: “Zoals het was in de dagen van Noach, zo zal het zijn bij de komst van de Zoon des mensen.” Luister, in de dagen van Noach was de wereld bevolkt ongeveer zoals het vandaag is. Hun wetenschap overtrof de onze. Ze bouwden sfinxen en piramides en deden dingen die wij vandaag niet kunnen doen. [Leeg gedeelte op de band—Red.] Een buitengewoon geweldig, slim volk. En onthoud, de wetenschap zegt vandaag: “Het is één minuut voor middernacht.” Het is één minuut voordat de klok het doodsuur slaat. Het is later dan we denken. Ik hoop dat de—vertrouw dat de Heilige Geest dit in het hart van elke gelovige zal laten inzinken; “zoals de dagen van Noach!”

⁸⁵ Hoeveel werden gered in de dagen van Noach, uit die generatie? Acht; acht uit vele miljoenen. Hij zei: “Zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen.”

86 “En zoals het was in de dagen van Sodom, zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen.” Over de tienduizenden werden er drie gered.

87 U zou tegen mij zeggen, dan: “Prediker, wat met al die duizenden die met Hem mee zullen komen?” Nu, broeder, die werden samengesteld door vele generaties heen.

88 Het zal me verbazen als er een dozijn uit deze generatie komt. “Eng is de poort, en nauw is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

89 O, ik weet wel, de gemeenten, wat zij zeggen: “Als u uw naam in het boek zet en u lid wordt, *dit*, bent u in orde.” Een dergelijke Schriftplaats is er niet. Als alles z’n naam in het boek heeft, en in—in de kerk, zouden er miljarden maal miljarden maal miljarden zijn; alles zou naar binnen gaan. Dan zouden allerlei geesten daarbinnen zijn, en in wat voor een toestand zou de hemel dan zijn? Denk er nu eens aan.

90 Zoals iemand tegen me zou zeggen: “Nu, wacht eens even, broeder Branham. *Die-en-die*, ik hoorde ze in tongen spreken, ik weet dat zij het zullen halen.”

91 Dat betekent helemaal niet dat ze het zullen halen. Paulus zei, in I Korinthe 13: “Al spreek ik met tongen van mensen en engelen, en heb de liefde niet, ben ik niets.”

92 “O, ik ging naar *die-en-die* zijn samenkomst. O, hij deed grote, machtige werken. Ik zag hem de blinden laten zien.”

93 Toch zou hij verloren kunnen zijn. “Velen zullen tot Mij komen in die dag en zeggen: ‘Here, heb ik niet in Uw Naam gepredikt, geprofeteerd? Heb ik niet, in Uw Naam, boze geesten uitgeworpen? Heb ik niet, in Uw Naam, vele grote werken gedaan?’ Hij zal zeggen: ‘Ga weg van Mij, u werkers van ongerechtigheid, Ik kende u niet eens.’” “Eng is de poort, en nauw is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

94 Laat me u enkele schattingen geven die u zullen schokken. Volgens de medische wetenschap, in de stad Chicago, volgens doktersstatistieken, dat er dertigduizend abortusgevallen zijn, in Chicago alleen in dertig dagen, die de dokters hebben. Hoeveel van deze kleine pillen en zo die ze nemen, van abortusgevallen?

95 Statistieken tonen aan, in de Verenigde Staten, dat er meer buitenechtelijke kinderen geboren worden dan er kinderen zijn uit heilige echtverbintenis. Wist u dat de Bijbel zei in Deuteronomium 14:2 dat “een buitenechtelijk kind, het vierhonderd jaar zou duren voordat dat eruit zou zijn”? Hun kinderen hun kinderen hun kinderen hun kinderen hun kinderen kunnen niet in de gemeente van de Here staan, vierhonderd jaar, tien generaties. Veertig jaar in een generatie. Als hun over-over-over-over-over-grootvader een buitenechtelijk kind

was, staat hij erbuiten! Nu wat? Laat me zien waar het veranderd werd.

⁹⁶ Waar zijn we toe gekomen? En nu, de buitenechtelijke kinderen, vanwege overspel, en zondige vrouwen, die zich op straat kleden als mannen, wat een gruwel is in de ogen van God; sigarettenrokers, cocktaildrinkers, zogenaamde belijdende Christenen. God verhoede zo'n stel prostituees! Dat klopt. Zich dan Christenen noemen? Geen wonder dat Jezus zei: "Eng is de poort, en nauw is de weg, maar weinigen die er zullen zijn die hem vinden."

⁹⁷ Ze willen zich niet vernederen. Ze zijn stijf. Kijk toen David verteld werd van zijn zonde die hij had begaan; hij bekeerde zich snel, en God hield van hem ervoor. Vertelt u ze over hun zonden, zeggen ze: "Ik zal nooit meer hier over de drempel komen." Waarom? Ze hebben genoeg plaatsen om naartoe te gaan; ze kunnen naar die onwettige holen gaan die dat tolereren. Maar het is tijd dat predikers de volle wapenrusting van God aantrekken en het Woord prediken zonder compromissen te sluiten; Evangelie. Men behoort zich te vernederen.

⁹⁸ Er is geen oprechtheid meer onder Christenen. Ze willen zeggen: "Ik ben een Methodist, ik ben een Baptist, ik ben een Pinkstergelovige," dat betekent niet *dat* voor God. [Broeder Branham knipte met zijn vingers—Red.]

⁹⁹ "Ik sprak in tongen, ik deed wonderen." Wij leggen alle nadruk dáárop, terwijl dat een van de meest verblindende dingen is die ze konden doen. Zeker. De regen valt op de rechtvaardigen evenals de onrechtvaardigen. De regen bewatert de oogst evenals hij het onkruid bewatert, Roy. Dezelfde regen, dezelfde Heilige Geest valt op mensen. Dat betekent nog steeds niet... Hun natuur moet anders zijn, van binnenuit. Niet een uiterlijke manifestatie of demonstratie, maar de innerlijke Geest van de levende God wat die persoon tot een nieuw schepsel maakt, die zijn hart of haar hart voor God vernedert.

¹⁰⁰ U zegt: "Prediker, wilt u mij zeggen dat u twijfelt dat een dozijn uit deze miljoenen, en vier miljard mensen in de wereld?" Ik betwijfel of er een dozijn zullen zijn, die de Opname zullen halen. Denk eraan! Ik vertel u wat Jezus hier zei in het Evangelie. Denk eraan!

¹⁰¹ Waartoe is het gekomen? Omdat immoraliteit onder de mensen kwam, werden buitenechtelijke kinderen geboren—dat sluit hen uit. Zie, we zouden hier uren kunnen staan, die dingen te plaatsen, en u kunt zien dat we leven in een verdorven, verdoemelijk, en tot in de kern verrotte generatie mensen. Geen wonder dat ze geen tekenen kunnen zien; geen wonder dat ze het Evangelie niet zullen horen; ze zijn verhard, echter even religieus en vroom.

102 Zei Jezus niet, dat “de Geest uitdrukkelijk spreekt in de laatste dagen dat ze roekeloos zouden zijn, opgeblazen, meer liefhebbers van genot dan van God, verraders, onmatig, wreed en verachters van degenen die goed zijn, met een schijn van godzaligheid”? Zie? O, u kunt jubelen, zeker. U kunt in tongen spreken, zeker. Geloof zal duivels uitwerpen, zeker. Maar dat is niet waar we het over hebben.

103 Dan zou u tegen mij zeggen: “Broeder Branham, wat is het kenmerk van een Christen? Wie zal er gered worden? Zult u het, broeder Branham?” Ik vertrouw God daarop. Ik weet het niet. Ik geloof dat ik het ben. Ik vergelijk mijn leven dagelijks met het Woord. Als het niet overeenstemt met dit Woord, dan is er iets mis, moet ik teruggaan en op orde komen.

104 U zegt: “Wel, broeder Branham, als mensen in tongen spreken, betekent dat dan niet dat ze gered zijn?” Nee meneer! Nee hoor! Ik heb heksen en tovenaars in tongen horen spreken, allerlei onzin. Ik heb mensen in tongen zien spreken en leven met andermans vrouw. Ik heb mensen in tongen zien spreken en op en neer springen, en juichen alsof het huis in brand stond, en oneerlijke zaken gaan doen en stelen, leugens vertellen en van alles. Hoe kunt u het verwachten? Nee meneer.

105 Lid van de kerk zijn, diakenen in de kerk, zo vroom als ze maar kunnen zijn. Wel, denkt u dat ze op zondag benzine zouden kopen? Nee. Maar op maandag iets doen dat vies en verrot en gemeen is. God woont in het hart, niet in het uiterlijk; het is iets dat uit het hart komt.

106 “Eng is de poort, en nauw is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.” Zoals het was in Noachs dagen: acht uit die miljoenen; zoals het was in de dagen van Sodom: drie uit miljoenen; zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen.

107 En u ziet de corruptie waarin wij ons bevinden. U ziet hoe elke verbeelding van de mens; hij gaat erheen en de duivel laat slimme predikers in de kansel staan, en laat mensen ermee weggkomen.

108 Onlangs zei iemand: “Ik zou u niet in mijn kansel hebben, u zou mijn vrouwen gek maken.” Nee, dat zijn ze al. Het zou ze bij hun juiste verstand brengen, ze daar vertellen om op te houden met deze kleren en zo te dragen. En, wel, iemand moet het doen.

109 Ik zei tegen mijn vrouw: “Ben ik zelf gek geworden? Ben ik krankzinnig? Of wat is er met me aan de hand?” Iets aan de binnenkant kan niet stilhouden. Ik moet het zeggen, het maakt me niet uit wat wie ook zegt.

110 Zegt: “U gaat uw bediening ruïneren.” Wel, elke bediening die het Evangelie zal ruïneren, behoort geruïneerd te worden.

God geef ons de vrijmoedigheid om te staan voor wat Waarheid is, en de Waarheid erover te vertellen! Het is een zonde, een schande!

¹¹¹ “Eng is de poort,” zei Jezus, “en nauw is de weg.” En u die denkt dat miljoenen en al u Methodisten, Baptisten, Presbyterianen en Pinksternensen naar binnen gaan, u zult bedrogen zijn op de dag. Jezus zei: “Velen zullen komen en in het Koninkrijk gaan zitten, zeggen: ‘Ik heb het recht om hier te zijn.’” Hij zei: “Maar de kinderen van het Koninkrijk zullen hen uitwerpen. Er zal geweest en gejammer en tandengeknars zijn.” Het is beter om balans op te maken vanmorgen, Christen. Er zullen tien keer miljoenen keer miljarden zijn, belijdende Christenen, en solide in hun leven, die de poort zullen missen. Jezus zei het.

“Hoeveel zullen binnen gaan?”

¹¹² Ik weet niet hoeveel er gaan. Het enige is: “God, laat mij één van hen zijn!” Dat is het. Hij is de Rechter. “Laat mij er één zijn.”

¹¹³ U zegt: “Broeder Branham, hoe kunt u dan zien, of een Christen?”

¹¹⁴ Ik weet het niet. Maar laat me u vertellen wat de Schrift zegt. Zeker gelooft u dat. Toen de Heilige Geest naar de aarde gezonden werd; God sprak door de Heilige Geest. Hij zond eerst een engel uit. En Hij zei: “Ga door de stad, en onder de mensen, en zet een merkteken op hun voorhoofd, van hen die zuchten en uitroepen over de gruwelen, die deze dingen bestraffen.”

¹¹⁵ Wat is een gruwel? Een vrouw die een kledingstuk aantrekt dat aan een man toebehoort. Het maakt God misselijk. Bent u ooit ergens geweest waar er iets afschuwelijks is? Hoe het je misselijk maakt! U kunt het niet uitstaan. Een vrouw die een kledingstuk aantrekt dat aan een man toebehoort, dat is hoe het God Zich laat voelen; u zou in het koor mogen zingen, u zou elke dag mogen bidden en elke dag jubelen, of elke dag voor God leven— u bent veroordeeld in de tegenwoordigheid van God. Dat is precies wat de Schrift zegt. “Een gruwel!” En degenen die zulks ondersteunen, zullen deelhebben mét dezulken.

¹¹⁶ God geve ons genade om daartegen op te kunnen staan. Al moet u alleen staan, hou daar stand, en hou het Woord van God in uw hand. Het zal nooit falen.

¹¹⁷ Nu, we zijn gekomen tot een dag waar, de gruwel van de mensen. En de Engel is opnieuw uitgegaan om te verzegelen. Vind mij één persoon in Jeffersonville, als u wilt weten wie het zal halen, vind mij één persoon in onze stad die zucht en huilt, voortdurend belast en bezorgd, en die bidt voor de gruwelen die in de stad worden gedaan. Kunt u uw hand opsteken en het op één persoon leggen? Neem dan dit Schriftgedeelte: “Eng is de poort, en nauw is de weg die ten Leven leidt, weinigen zullen

er zijn die hem vinden.” Dat zijn de enigen die zouden worden verzegeld.

118 O, ik kan u genoeg tonen die naar de kerk gaan. Ik kan u genoeg tonen die in het koor zingen. Ik kan u genoeg tonen die les geven op zondagsschool. Ik kan u genoeg tonen die het hoofd zijn van—van grote verenigingen. Ik kan u genoeg tonen die jubelen, genoeg die in tongen spreken, genoeg die werken in het Evangeliewerk.

119 Maar toon mij er één die diep in hun hart zo bezorgd is over de zonden van de wereld! Toon me een prediker die vandaag kan staan en die denominaties kan veroordelen. Toon mij een prediker die op zal staan en de dingen zal zeggen en die denominaties zal veroordelen. Hij kan het beter niet doen; hij zal eruit geschopt worden. Dat is zijn broodwinning.

120 Geen wonder dat Billy Graham Jack Moore vertelde, zei: Ik kan niet zien hoe mijn samenkomsten kunnen standhouden, zei: “Hij is niet Baptist, noch is hij ook niet Methodist of van Pinksteren.” Zei: “En allen zijn ze tegen hem.” Zeker, ik zeg dat niet. . . De reden dat ik dat zei, ik kan het niet buiten in het openbaar zeggen. Ik zeg het tegen mijn eigen gemeente. Ik zit in een strijd, want het beproevingsuur is over mij.

121 Ze zeggen: “Als u wilt komen, zal het in orde zijn, maar zegt u dáár niets over.” U kunt net zo goed uw adem sparen.

122 Ik zal prediken wat God zei te prediken! Dat is juist. Eén van die acht zal ergens zijn. Eén van hen zal érgens zijn. Maar op die dag wil ik niet schuldig zijn van te zeggen dat ik een compromis had gesloten vanwege een geloofsbelijdenis of een kerkleer of enige denominatie. Ik heb de Waarheid gepredikt!

123 Ze zeggen: “Waarom is uw, waarom is uw bediening niet, broeder Branham, het lijkt zo groot te zijn, waarom gaat het niet overal heen zoals het van deze andere mannen het doet?”

124 Dat is het, daarzo; dat is het. Ik ga de steden in, denkt u dat de Assemblies of God met me zouden samenwerken? Niet met wat ik geloof, nee. Zou er een zo nu en dan kunnen hebben. Denkt u dat de Methodisten dat zouden? Probeer het en ontdek het. Wees mijn manager voor een week. Als u binnen gaat, gaat u binnen in de Naam van Jezus. Dat is juist.

125 O, natuurlijk, ze halen je daarheen, zeker—halen je daar ergens op een plaats en zodat je niet bij ze hoort op wat voor manier dan ook, op die manier. En als je dan weggaat, zeggen: “O, nu, broeder Branham is een beetje verstandelijk niet in orde, weet u. Hij. . .”

126 Als ik verstandelijk niet in orde ben dan is de Bijbel in de leer niet in orde. Dat is wat de Bijbel zei! Ja meneer. Merk op!

127 Jezus zei: “Waarom noemt u Mij ‘Beëlzebub’? U geloofde Salomo, zijn teken van onderscheiding. U geloofde zijn dag. De

Koningin van het Zuiden kwam uit de verste delen van de aarde om die gave te zien, en zij geloofde het toen ze het zag. En u zit er dagelijks naar te kijken en gelooft het niet.”

¹²⁸ En Zijn eigen broeders geloofden Hem niet. Zei: “Gaat u naar het feest,” Hij zei, “maar ik ga er niet nu heen.” Hij ging er langs een andere weg heen omdat Zijn eigen broeders Hem niet geloofden. Dat klopt. “Eng is de poort en nauw is de weg, en maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

¹²⁹ Toen het tot de discipelen kwam, tot de ontknoping, waar waren ze? Een vrouw en een man stonden bij het kruis met Hem, Johannes en Maria. De rest van hen was weg.

¹³⁰ Dit is de ontknoping. Dit is de tijd. Dit is wanneer God dingen aan het doen is. Dit is wanneer de Messias op aarde is. Dit is wanneer de kracht van God beweegt in Zijn volk. En ze noemen ze “heilige rollers, gek, krankzinnig,” o, dat soort dingen. Maar het uur is hier!

¹³¹ Er zullen zeker enkele grote teleurstellingen zijn bij het oordeel.

¹³² O, de dranksmokkelaar, hij weet waar hij zal zijn bij het oordeel. Zo weet ook de bierzuiper waar hij zal zijn. Zo weet ook de prostituee waar zij zal staan. Zo weet ook de gokker waar hij zal staan. Zo weet ook de dronkaard waar hij zal staan. Hij zal niet teleurgesteld worden.

¹³³ Maar waar de teleurstelling zal zijn, is diegenen die dachten dat ze in orde waren. Dat is waar de teleurstelling. “Als zij daar komen en zeggen: ‘Zeker, we hebben duivels uitgeworpen in Uw Naam. Wij zijn predikers. Wij behoren tot die-en-die bepaalde kerken. Wij deden grote wonderen. O, wij predikten! Wel, ik ben een—ik ben een opziener geweest in de kerk. Ik ben een bisschop geweest. Ik ben *dit* geweest.’ Ga weg van Mij, gij werkers van ongerechtigheid, Ik heb u zelfs nooit gekend.” Daar hebt u het. Dat is de teleurstelling. Hij zei: “De kinderen van hun kinderen zullen binnenkomen en zich neerzetten in het Koninkrijk en zeggen: ‘Wij hebben recht om hier te zijn,’ en zij zullen uitgeworpen worden in de buitenste duisternis, waar geweest en gejammer en tandengeknars zal zijn.” “Eng is de poort, nauw is de weg die ten Leven leidt; weinigen zullen er zijn die hem vinden.”

¹³⁴ Tot u, mijn beste mensen vanmorgen, luister hiernaar. Ik heb dit nooit verzonnen. Ik ben ervoor verantwoordelijk om het te vertellen. Dat is alles waarvoor ik verantwoordelijk ben. Als ik nooit meer een prediking predik in mijn leven, is dat de Waarheid: er zullen maar weinig mensen zijn die er gered zullen worden. Onthoud dat gewoon: slechts heel erg weinig. Weest u één van hen.

135 “Wie zijn ze, broeder Branham?” Ik weet het niet. Niemand anders weet het. We bewerken onze eigen zaligheid met vreze en beven.

136 Maar weest u in orde met God. Als uw hart niet precies in ritme klopt met die Bijbel, dan is er iets verkeerd, is er iets verkeerd. Ongeacht wat uw kerk zegt, daardoor kunt u niet binnen gaan. U moet binnen gaan door wat God zei. Dit is het Boek waaruit u geoordeeld zult worden: de Bijbel. Blijf erbij!

137 “O,” zegt u, “wel, ik ben gedoopt in de Naam van de Here Jezus.” Dat is correct, dat is de Bijbel. Maar als dat leven het niet volgt, heeft het u niet veel goeds gedaan om te worden gedoopt.

138 U zegt: “Wel, ik heb de Heilige Geest ontvangen.” Dat is goed, dat is wat u had moeten doen. Maar als het leven er niet in is!

139 Bedenk: het onkruid ontvangt dezelfde kracht die op de tarwe valt om die te doen groeien, maakt ook dat het onkruid jubelt. Het kleine oude onkruid staat rechtop en net zo gelukkig als de tarwe het is. Jawel, leeft door hetzelfde leven. En een zondaar kan in de tegenwoordigheid van God blijven, de overwinning uitroepen en leven als een Christen. Maar als er niet iets anders in het hart is! Hij zou dezelfde kracht kunnen hebben om boze geesten uit te werpen. Jezus zei het. Hij kan het Evangelie prediken, net zo goed als welke andere prediker het ook kan doen. Dat is precies wat, Jezus zei het. De Bijbel leert het. Ja meneer. “Al spreek ik met tong der mensen en engelen, al geef ik mijn lichaam over om verbrand te worden als offer, geef ik al mijn goederen om eten te geven aan de armen, heb—heb ik geloof om bergen te verzetten, doe ik al deze dingen, predik ik in Zijn Naam, werp ik duivels uit in Zijn Naam,” zei Hij, “ik ben niets.” Dus, hij zou het kunnen doen, en “niets.” Snapt u het?

140 Nu, wat u moet doen is vanuit uw hart een Christen zijn; ga nu binnen door de enge poort. Want breed is de weg die naar het verderf leidt en miljoenen keer miljoenen in deze generatie gelovigen zullen daar ingaan. Want eng is de poort, en nauw is de weg—slechts u en Christus alleen.

141 “Nauw is de weg die ten Leven leidt, en slechts weinigen zullen er zijn die hem vinden.” Nu, dat zijn de Woorden van onze Here. Tjonge! Wat was Hij aan het doen? Hij stond daar, onderscheidde hun gedachten.

142 En hij zei: “Hij is Beëlzebub. Wel, hoe kan Hij God zijn? Hij is een Mens! Waar kwam déze wijsheid vandaan?” zeiden ze, in Zijn eigen stad.

143 Als u de stad hier binnenloopt, lijkt het alsof. . . Ik zeg dit niet met enige minachting voor u mensen; u bent Christenen, u houdt van mij. U loopt de stad hier binnen en het lijkt alsof de kracht van Satan je neerslaat. Deze plaats is veroordeeld. Deze stad is veroordeeld.

144 Wat zei Billy Graham, toen hij Louisville binnenkwam? Hij zei dat dat de “plaats met de meeste demonen-kracht” is die hij ooit in zijn leven had gezien. Plaatste het in de krant, zei: “Je kunt gewoon de onderdrukking van de duivel voelen.”

145 Natuurlijk zou ik het voelen. Waarom? Dit is mijn eigen woonplaats. Toen Jezus terugkeerde naar Zijn eigen woonplaats, zei Hij: vele machtige werken kon Hij niet doen vanwege hun ongelof. Zei: “Een profeet is niet zonder eer, een prediker, tenzij het in zijn eigen—in zijn eigen gebied is, onder zijn eigen volk.” Zie? U kunt er niets aan doen, de Schrift zegt het. Zie?

146 Nu, als u in de stad hier loopt! En vertel mij niet dat ik het niet zou weten. Ik loop naar mensen toe die mij de hand schudden en zeggen: “O, broeder Branham, ik hou van u.” En je weet dat het een leugen is! Je weet dat het een leugen is. Als God mij onderscheiding van harten kan zeggen, waarom kan Hij mij dát niet zeggen?

147 Zeker, en daar onder je eigen mensen rond de stad! Als ze je zien, zeiden: “Wel weet je, ik zag waar een zekere-zekere . . .”

“Waar? Waar was het?”

“Bij die . . .”

“Ha! Wij kennen die kerel!”

148 Je voelt het. Laat me u vertellen, laat u iemand naar uw huis komen die u niet graag mag, even een poosje in uw huis komen en dat eigenaardige gevoel voelen. Vermenigvuldig dat nu met veertienduizend, dan snapt u waar ik het over heb. Dan kom je op een plek waar iedereen van je houdt, dat welkome gevoel, gewoon, o my, en je zou daar gewoon voor altijd kunnen blijven, ziet u. Dat is het, zie, het is een geest. En mensen weten niet wat het is; ze vragen zich af waarom de mensen zo verdorven zijn.

149 Wat maakt dat goede vrouwen, wat maakt dat goede vrouwen die vulgaire kleren aantrekken en daar naar buiten gaan? Wat maakt dat, zelfs nu wanneer het nog koud is, kleine zestienjarige meisjes met kleren aan die ze niet behoort te dragen in het bijzijn van haar moeder, en buiten op straat? Het komt door, niet dat kind (dat kind weet niet beter) maar doordat een of andere prediker op de preekstoel verzuimd heeft zijn post van plicht te houden. Precies waar. Zeker. Vrouwen komen op straat en helemaal sexy gekleed en zo, en zondaars kijken naar hen en weten niet dat zij eigenlijk net zo schuldig is alsof ze met die man geleefd heeft. Jezus zei dat! Jezus zei: “Wie ook een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft al overspel met haar gepleegd, in zijn hart, en zal zich ervoor moeten verantwoorden op de dag des oordeels.” Eng is de poort en nauw is de weg!

150 Ik weet dat u denkt dat ik een harde kerel ben. Ik ben niet hard! Ik ben uw broeder en ik heb u lief.

¹⁵¹ Vlucht voor de toorn die er komen zal! Ga naar het kruis en roep het uit tot uw hart vervuld is met Zijn Geest, dat u de rug zal afkeren van alles van de wereld, en wandel godzalig voor Hem, met uw hart brandende voor Hem! Liefde! Geen plicht. Christus is geen plicht om Christus te dienen, het is een liefde die Christus dient. Het dwingt u, bedwingt u, totdat elke hartslag van uw leven klopt met Hem. Dat is wanneer u zonde ziet.

¹⁵² En Hij weende op de aarde. Het bedroefde God in de dagen van Noach toen Hij de harten zag. En Jezus zat op de heuvel en zei: "Jeruzalem, Jeruzalem, hoe vaak zou Ik u hebben willen overvleugelen, maar uw uur is gekomen en uw huis is verlaten achtergelaten."

¹⁵³ Zo zal het zijn bij het komen van de Zoon van God, de harten van de echte ware gelovige is gebroken. Hij ziet dat er nu een opwekking door dit land behoort te razen. Hoe kan het zijn door een stel onwettelijken? Hoe kan het zijn, terwijl ze veroordeeld zijn om mee te beginnen?

¹⁵⁴ Het Koninkrijk van God is als een man die een net in de zee wierp, en toen hij het ophaalde had hij schildpadden, zeesterren, slangen, kikkers, wat vis. Het was niet aan hem om te beslissen welke, hij wierp het gewoon op de oever. Dat is wat het Evangelie doet. Dat is wat Billy Graham, Oral Roberts, ik en alle andere predikers, die het Evangelie prediken: gooien het uit, halen het binnen: "Daar zijn ze, Here." Maar wat doen we elke keer? We ontdekken, voordat je terug kan komen, zijn ze alweer terug in de vijver. Wat is het? Om te beginnen was het een schildpad. Dat veranderde hem niet, om te worden gevangen in het Evangelienet. Hij was een schildpad om mee te beginnen. Hij was een moerasschildpad om mee te beginnen. Hij was een slang om mee te beginnen. Hij was een huichelaar voordat hij ooit in de kerk kwam. Hij had geen verlangen zelfs om te stoppen met zijn drinken en gokken en roken en liegen en stelen. Hij kwam alleen binnen omdat hij bang voor de hel was. U maakt uzelf er een grotere kandidaat voor als u dat doet. Dat is waar. "Eng is de poort en nauw is de weg en weinigen zullen er zijn die hem zullen vinden."

Laten we bidden.

¹⁵⁵ Here, o, doorzoek mij, Here. Beproof mijn zaak nú, Here. Laat me niet voor Uw oordeel hoeven te komen vóór U, nadat ik zó heb gepredikt. O, als er iets onrein in mij is, Here, neem het weg, alstublieft! We zien een dag waar we in leven, waarin mannen en vrouwen zo stijf worden. Ze zijn beschaamd. U zei eens: "Er is zelfs geen blozen onder de dochters van Sion." Hun bescheidenheid is zo weggenomen dat ze niet eens meer blozen. O, Here; denk eraan! En te weten dat het uurwerk ginds doortikt; nog een minuut of twee en de grote vernietiging zal komen; laat dan hem die vuil is nog steeds vuil zijn.

¹⁵⁶ God, maak ons allemaal wakker vanmorgen. Schud ons, Here! We zien de tekenen verschijnen. We hebben onze ogen open om dat te weten. We zien miljoenen, miljoenen, Here, die hun rug hebben toegekeerd en weg zijn gegaan. Ik vraag me af: wat kan ik doen, wat kan ik doen, o Here? Is er iets, Here? Als er meer prediken voor nodig is, meer gebed, meer wat dan ook, help mij, Here, dat ik de Boodschap aan de mensen mag brengen. Wat kan ik doen? Maar ze wijzen het voortdurend af. U doet Uw grote tekenen en verricht Uw wonderen, en toch marcheren de mensen gewoon door. Is het dat Uw Schrift moet worden vervuld, is het de tijd dat: “Niemand tot Mij kan komen tenzij Mijn Vader hem trekt, en allen die de Vader Mij heeft gegeven zullen tot Mij komen”? Here God, sta vanmorgen toe dat mensen wakker worden en dit laatste teken van de aarde zullen zien. Ik bid, God, dat U iets aan de mensen zult geven.

¹⁵⁷ Zegen dit kleine volk hier vanmorgen. God, begin bij broeder Neville, Here. Genees zijn lichaam. Hij is ziek vanmorgen, Here, zijn maag is van streek. Ik bid dat Uw genezende hand op hem zal zijn. Raak zijn ziel aan.

¹⁵⁸ God, ga uit onder deze samenkomst. Er zitten hier mannen en vrouwen die ik misschien nooit meer zal zien tot die dag bij het oordeel, dan moet ik rekenschap afleggen. Maar ik heb Uw Woord gelezen: “Eng is de poort, nauw is de weg, en slechts weinigen zullen er zijn die hem vinden.” O Here, laat dit die “weinigen” zijn, sommigen van hen, wilt U, Here? Sta toe dat iedere persoon hier.

¹⁵⁹ Ik bid zoals een man slechts kan bidden. Here, deze mensen zouden alles voor me doen, voor zover mij te helpen. Als ik honger had, zouden ze me voeden. Als ik een pak nodig had, zouden ze het kopen. Ze zouden samen een auto voor me kopen om het Evangelie te prediken. Ze zouden in die zin alles doen. O Vader, doorzoek hun zielen vanmorgen, doe het alstublieft, en laten ze het voor U nagaan. Ik weet het niet, ik vertrouw erop dat elk van hen bij die Uitverkorenen is. En plaats mij daar ook bij, Here. En als er enige reden in mij zou zijn dat ik daar niet zou zijn, Here, openbaart U het dan aan mij; ik zal het meteen rechtzetten. Ik wil er zeker van zijn, Here, dat er op die morgen geen problemen zullen zijn bij de rivier. Ik wil die dag naar binnen gaan. En ik weet niet wanneer dat zal zijn, het zou zelfs vandaag kunnen zijn. Dus help mij om het te weten, help deze mensen om het te weten.

¹⁶⁰ En, als we zien dat onze harten onbezorgd zijn! O, we genieten van een goede boodschap, om op de radio naar te luisteren, of naar de kerk te gaan. Wij waarderen een goede boodschap. We vinden het niet erg om ergens over Jezus te spreken. Maar, Here, is de zonde zo'n last voor ons, en brengt het tranen in onze ogen, zuchten en huilen en ertegen opstaan en alles, de gruwelen die in de stad worden gedaan? Here, laat de Engel van God dat op ons zien en ons merken. Sta het toe, Here.

161 Ja, kom, Here Jezus, nu, en maak onze harten gereed, en geef ons Uw ware tekenen dat U in ons midden bent, zodat wij mogen weten dat wij het—het laatste teken ontvangen, vóór het einde van déze generatie.

162 En wij zien de onwettigheid, als mannen die in het land wonen en baby's verwekken bij andermans vrouwen en—en kleine meisjes op straat en honderden van scholen weggestuurd elk jaar en tieners die moeders worden, en er is geen respect, en hoe de vrouwen zichzelf aan het vergiftigen zijn door roken en—en drinken en televisies enzovoort die de gedachten van de kinderen bederven. O Here, hoe lang kan het standhouden? En U, een heilige God!

163 O Vader, ik—ik heb vandaag een vreemd gevoel dat er snel iets moet worden gedaan, Here. Ik weet niet wat te zeggen, maar ik bid, Here, dat U in onze harten wilt leggen van wat te doen. Sta deze dingen toe, Here. Wij vragen ze in Jezus' Naam. Amen.

164 Het uur is nabij. Elk verstandig persoon die een gezond verstand heeft, weet dat er iets staat te gebeuren. Er is geen persoon in dit gebouw die bij zijn gezonde verstand is die niet weet dat deze wereld niet stand kan houden onder deze omstandigheden.

We kunnen geen stand houden, vrienden. Er is niet één ding, als uw voorganger en uw broeder, er is niet één ding waar ik u vanmorgen heen kan leiden dan naar Jezus Christus. Er is niet één ding dat ik weet. Denk maar eens aan de dingen die geprofeteerd zijn te komen, voordat de Opname plaatsvindt, alles waarvan ik weet, is reeds vervuld.

165 U zegt: "Wat dan met het merkteken van het beest?" Dat zal komen in de grote Verdrukking. De Gemeente zal dan weg zijn. Hoeft deze niet te merken, deze zijn al heengegaan, zie. Het merken is nu aan de gang. Het merken is het aantonen, het merkteken. Vlucht naar God, vlucht naar Hem, snel!

166 Ik vraag me vanmorgen af, terwijl we hier even wachten. En ik voel mij als u. Ik—ik kan voelen hoe u zich voelt; ieder van u die probeert te denken: "O God, onderzoek mij!" Zo voel ik me ook. Ik besef dat, deze boodschappen zo, vriend, zijn niet populair onder de mensen. U veroordeelt ze, en u ver- . . . u—u maakt ze gewoon terneergeslagen. Iemand moet dat doen. Ik had liever dat het misschien iemand anders was geweest. Maar als het mijn lot is om het te doen, als ik de schoonmaakster moet zijn, laat mij dan schoonmaken. Als ik . . . David zei: "Ik zou liever een deurmat zijn in het Huis van God, dan met zonde in tenten te wonen." Dat is juist. Wat God ook wil dat u doet, doe het. Wees niet beschaamd. Als er . . .

167 En onthoud, ik weet dat dat een grote zaak is. Zegt: "Broeder Branham, u zegt dat slechts acht zielen gered zouden worden?"

168 Ik weet niet hoeveel gered zullen worden, ik zou het u niet kunnen zeggen. Maar ik zeg één ding: er zullen zo weinig zijn, in een dag als deze. Denk maar eens in die dag waar Hij was, hoeveel gered waren. Denk aan de dag van Noach en de dag van Not—Lot en al die. Hij zei: “Zo zal het zijn bij het komen van de Zoon des mensen, want eng is de poort, en nauw is de weg.” Ziet u, u gaat alléén naar binnen, met Hém, en dat is alles. Zie? “En maar weinigen zullen er zijn die hem vinden.” Hoeveel geloven dat dat de Evangeliewaarheid is? Jezus Christus zei dat: “Weinigen zullen er zijn die hem vinden.” Maar heel weinig. Wees één van die weinigen. Ik weet dat dat moeilijk is, dat het zwaar is. En het is zwaar voor mij om het te zeggen, omdat ik een menselijke liefde voor u voel, maar de liefde van God dwingt me om het u te zeggen.

169 Nu, dezelfde Heilige Geest, Die in de dagen van Abraham optrad, Die in de dagen van Christus optrad, beloofde om hier te zijn om hetzelfde te doen. Hij is hier. Nu, als ik u de Waarheid heb verteld, is God verplicht aan die Waarheid.

170 Als ik mijn woord niet hou, ben ik geen man van mijn woord. Als u uw woord niet houdt, bent u geen man van uw woord. Nu, ik zou u iets mogen beloven en ik zou het niet kunnen doen, maar—maar ik zou het u komen vertellen. Als ik u iets schuldig ben, en mij voor u verberg, ben ik een huichelaar. Als ik u kom vertellen: “Ik ben het u schuldig maar ik kan u niet betalen maar ik zal het beste doen dat ik kan,” vergeeft u mij dan en helpt u mij. Zie?

171 We zijn allen God iets schuldig. We zijn Hem onze levens schuldig. Laten wij er eerlijk over zijn. Eruit lopen en zeggen. . . . Zeg niet: “Welnu, kijk, ik—ik ben Presbyteriaan. Ik ben Methodist. Ik ben Pinkstergelovige. Ik ben Church of God. Ik ben Nazarener. Ik ben Pelgrim Heiligheid.” Denk dat niet! Er zullen miljoenen van die in de hel zijn. Weest u een Christen, in Christus.

172 Hoeveel willen zeggen: “Broeder Branham, gedenk mij nu in gebed, ik wil mijn hand opsteken”? God zegene u.

173 Here, U ziet hun handen. Het uur is hier, de grote Heilige Geest heeft vanmorgen een stilte over dit gebouw gebracht. Ik voel Uw tegenwoordigheid. Ik besef dat U hier bent om Uw Woord te eren: “Ik de Here heb geplant en Ik zal het dag en nacht bewateren, opdat niemand het uit Mijn hand plukke.” U zond Uw Woord uit om een doel te bereiken, en het—het zal dat moeten doen, Here. De Schrift zegt dat U Dezelfde bent gisteren, vandaag en voor immer.

174 Zij konden niet geloven, die mensen in Uw dagen konden niet geloven dat de Heilige Geest in U was. En U maakte Uzelf (een Man zijnde) tot God, want U was de maagdelijk geboren Zoon van God Die naar de aarde kwam om ons van onze zonden te verlossen. En omdat zij de Geest van God in U zagen;

zij probeerden het anders te maken. En U zei hun, Here: “Ik ben het niet Die de werken doe, het is Mijn Vader Die in Mij woont. Hij doet de werken. Als U Abraham uw ‘vader’ noemde; Abraham zag Mijn dag.” Zeker ja, toen hij bij Hem stond—zag Hem die werken en tekenen doen. “Hij zag Mijn dag en verheugde zich.” Zei: “Gij dwaalt, noch de Schrift noch de kracht van God kennende, hoe dat God een maagd kon overschaduwen, en een Zoon kon voortbrengen (door een maagdelijke geboorte) en Zichzelf doen wonen in de volheid van Zijn kracht in die ene Man.”

¹⁷⁵ En hoe Hij datzelfde Bloed kon nemen uit dat Lichaam dat Hij als Offer gaf en een volk kon heiligen, waarin Hijzelf kon wonen, Zijn werk voort te zetten, tot het einde van de voleinding! O God, maak mensen wakker om dat te zien. Sta het toe. Red iedereen die zijn hand opstak. Reinig hun harten. Here, mijn handen zijn omhoog. Reinig mij, o Here. Dit is een huis van correctie. Dit is een plaats waar wij gewassen behoren te worden. Laat de Heilige Geest ons vanmorgen wassen en ons reinigen van het verderf.

¹⁷⁶ We bidden, Here, dat er geen enkele persoon hier zal weggaan zonder vervuld te zijn met Uw Geest. Misschien zal er niet één emotie zichtbaar zijn van de buitenkant, als het gebeurt. Maar Here, ga aan de binnenkant, trek het schil eraf, en laat ons zien wat we zijn, Here. Sta het toe. En vul ons dan met Uw Geest, met een hart dat waarachtig is en zuiver. En in deze tijd van vervolgingen en zware beproevingen, zult U lieflijker en dierbaarder voor ons worden, als wij doorwandelen, wachtend op die dag. Terwijl tranen over onze wangen lopen vanwege de zonden van de stad; moge de Heilige Geest neerkijken en zeggen: “Daar is één die Ik kan merken; hij is van Mij, zij is van Mij.” Sta het toe, Here. Moge het vandaag onder ons gevonden worden. We vragen het in Jezus’ Naam. Amen.

Als ik bij de rivier kom aan het einde van de dag,
 En de laatste winden van verdriet hebben gewaaid;
 Zal er Iemand staan te wachten die me de weg zal wijzen,
 Ik zal de Jordaan niet alleen hoeven oversteken.

Ik zal de Jordaan niet alleen hoeven oversteken,
 Jezus stierf om al mijn zonden te verzoenen;
 Als ik de duisternis zie, zal Hij op mij wachten,
 Ik zal de Jordaan niet alleen hoeven oversteken.

¹⁷⁷ Ik wil Hem nú kennen. Neem mijn hand, dierbare Heer, leid mij voort, laat mij standhouden. Laat me hier standhouden, Here, tegen alles wat verkeerd wordt genoemd, alles wat er verkeerd uitziet. Het maakt me niet uit wat wie ook zegt, laat me standhouden, Here. Als ik alles heb gedaan wat ik kan doen, help me stand te houden. Neem mijn hand en trek me erdoorheen, Here. Doe iets, laat me standhouden. Wanneer die dingen komen en de schatten van deze wereld en al haar pracht en haar glorie: verblind mijn ogen ervoor, laat mij alleen Hem zien, Die voor mij stierf. Al kost het elke vriend die ik heb, al kost het alles wat ik heb; dat betekent niets, ik zal het allemaal overgeven op het altaar. Dat is het, laat me trouw blijven staan. En op een dag, als de adem tegen mijn gezicht blaast en ik weet dat mijn hart op is en mijn dagen geëindigd zijn en mijn tijd om is en mijn kaart uit het rek wordt gehaald, wil ik de Jordaan niet alleen oversteken. Hij zal daar zijn. Ja. Als ik de duisternis zie, zal Hij daar op mij wachten; ik zal de Jordaan niet alleen hoeven oversteken. Zal ik nu voor Hem staan, zal Hij dan voor mij staan. Ik zal voor Hem leven Die voor mij stierf; hoe gelukkig zal mijn leven dan zijn. Dat is hoe ik wil staan.

¹⁷⁸ Ik geloof dat er hier zieken zijn. Heeft hij kaarten uitgegeven? Ik ben het vergeten. Hebben ze kaarten uitgegeven? Zijn er kaarten uitgedeeld? Heeft iemand gebedskaarten? Nee.

¹⁷⁹ Ik wacht gewoon op de Heilige Geest. Als u slechts alleen maar gelooft; heb gewoon geloof, twijfel niet. Als God het aan mij zal openbaren, uw problemen. . . Wat het ook is, ik weet het niet; als u uw hand opstak dat u mij niet kent en ik u niet ken. Dan als God het hier zal openbaren, zou u geloven dat het dezelfde Engel was die de Boodschap bracht vlak voor de vernietiging destijds en het dezelfde Engel zou zijn die het nu op dit moment vlak voor een nieuwe vernietiging brengt; zou u dat geloven? Zo ja, steek dan uw hand op. Goed. Goed, moge de Here het toestaan.

¹⁸⁰ Hij zit dicht bij me. Er is nog iemand die dicht bij me zit, mevrouw Snyder hier, of deze, mevrouw Murphy hier, wat haar naam ook is die hier zit. Ik ken ze.

¹⁸¹ Ik ken deze man niet; hij is een vreemde voor me. Maar God kent hem. Als God het nu zal openbaren; hoevelen van u weten dat het niet. . .

¹⁸² Kijk niet naar mij. Mijn. . . ik ben een Kentucky hillbilly zover het dat aangaat. Ik—ik heb niet eens genoeg opleiding nauwelijks om—om mijn eigen naam te schrijven. Maar er is één ding dat ik wel weet: ik ken Hem. En dat, dat is—dat is alles wat ik wil weten. Nu, let—let niet op van wat mijn grammatica.

¹⁸³ En u zou mogen denken dat mijn prediking vanmorgen helemaal uit de koers was en alles; zet u het een keer naast de Bijbel en zie of u niet precies midden in het roos zit. Zie of uw richtkijker niet ingesteld is, als u—als u hem daarop richt. Zet het

niet op één lijn met uw eigen gedachten, maar zet het op één lijn met wat Hij zei. “Eng is de poort; nauw is de weg, en weinigen zullen er zijn die hem vinden; want breed is de weg die naar het verderf leidt en wijd is de poort en velen zullen daar ingaan,” miljoenen keer miljoenen zullen daar ingaan. Eén op een miljoen zal waarschijnlijk zijn hoe het komt. Daar hebt u het. Dat is wat Hij zei. Nu, Hij gaf nooit dat aantal, maar Hij zei: “Zoals het was in de dagen van Noach; acht zielen. Zoals het was in de dagen van Sodom; drie.” Uit de hele zaak: drie, die gered werden, door vuur. Zo zal het zijn!

¹⁸⁴ Nu, als iemand echt geestelijk is; ik wil dat u kijkt naar deze man die hier zit: hij kijkt me zo constant mogelijk aan. Stak zijn hand op; ik ken hem niet, heb hem nooit gezien en ik weet niets over hem. Hij zit daar gewoon en kijkt naar mij. Maar ziet u, hij maakt contact, hij is aan het bidden. Nu, dat is juist. Nu, als de Here mij zal vertellen. . . Die man die er zo ver van mij vandaan zit, en dit is het eerst dat we elkaar ontmoeten, en daar zit hij daar. Als de Here mij zou openbaren wat hij—wat hij. . . Ik—ik zou hem niet kunnen genezen. Ik—ik zou dat niet kunnen, want God heeft dat al gedaan. Maar het zou uw geloof vergroten. Iedereen ziet nu, Hij is hier, precies dezelfde Geest. En bedenk, Jezus beloofde dit vóór de eindtijd. Het is altijd het laatste teken geweest.

¹⁸⁵ Onlangs zaten Leo en ik op de straat en sommigen van ons waren aan het praten. En ik blijf steeds voelen dat er een verandering op komt is, een verandering op komst. Toen we het erover hadden, zal het geen verandering in mijn bediening zijn, want dat kan niet meer, maar het zal een verandering in mij zijn. Ik ben altijd een, zwak geweest en liet gewoon mensen mij leiden en sturen en *deze* kant op sturen en *die* kant op. Als ik iets had gedaan wat de Here me lang geleden zei te doen, zou ik niet in de problemen zitten waar ik vandaag in zit. Ik ga deze volgende week weg om alleen met God te zijn. Ja meneer. Ik—ik moet van de hemel horen. Ik wil geen zwakkeling zijn. Ik wil op mijn eigen overtuigingen staan.

¹⁸⁶ De man, het blijft steeds weer bij hem terugkomen, hij zit daar achter, want die man gelooft, hij gelooft werkelijk. Ik kijk overal door het gehoor en het keert regelrecht terug naar de man. Hij heeft een nood, hij draagt een last; maar hij draagt een last voor iemand anders. Dat is juist. U bidt voor iemand anders. U hebt iemand anders op uw hart. Dat is juist, nietwaar? Het is een vriend. Als ik u vertel wat er aan de hand is met die vriend, gelooft u dan dat ik Gods dienstknecht ben? Het is een alcoholicus. Dat is juist. Als dat juist is, steek uw hand op.

¹⁸⁷ Gelooft u? Iemand hierzo, stak zijn hand op, een vrouw hier achter, iemand. Ja. Ja. U kent mij niet? Ik ben een vreemde voor u allen? Ik ken u niet maar God kent u. Gelooft u dat? Als God mij zal openbaren wat op uw hart is, zult u dan geloven dat ik Zijn

dienstknecht ben? Kleine dame, waar u zich zorgen over maakt is die baby daar. Dat is juist. En die baby heeft eczeem op zijn gezicht. De dokter kan er niets aan doen. U bent een vreemde hier, u en uw geliefde die daar zitten. Gelooft u dat God me kan vertellen wie u bent of waar u vandaan komt? Gelooft u het? Zou u de genezing van de baby aannemen als Hij dat zou doen? [De dame zegt: “Ja.”—Red.] Goed. U kunt teruggaan naar Somerset, Kentucky waar u vandaan komt, en gelooft dat Hij het beter zal maken, en geloof dat het eczeem de baby zal verlaten; als u het kunt geloven.

¹⁸⁸ Toen ik dat woord noemde, iemand die daar achter in de hal staat, uit Somerset, Kentucky, die bidt, met een hartklacht. Gelooft u dat God ze gezond zal maken? Als u het gelooft met heel uw hart, en gelooft dat God zou genezen en gezond zou maken.

¹⁸⁹ Hier, hier is . . . ik geloof dat iemands hand ergens hier omhoog ging, hier ergens, een dame. Ja, ik zag uw hand. Ben ik een vreemde voor u, dame? Ik ken u niet. We hebben elkaar nooit ontmoet. Gelooft u dat ik Zijn dienstknecht ben? [De dame zegt: “Ja.”—Red.] Ja? Hebt een last op uw hart of zoiets; gelooft u dat als God het aan mij kan openbaren, gelooft u dat het dezelfde Geest is die in Christus was? Uw man die daar zit, gelooft hij ook hetzelfde? Zou u hetzelfde geloven? Het gaat over uw kleine meisje dat naast u zit daar. Dat is juist; ze heeft kanker. Maar gelooft u dat God haar zal genezen? Zo ja, steek dan uw handen op. Goed, leg uw hand op het kind.

¹⁹⁰ Here Jezus, in de tegenwoordigheid van Uw Geest bestraf ik de duivel die het kind aan het doden is. Ik plaats, door geloof, het Bloed van Jezus Christus tussen die moordenaar en het kind. Laat het leven. Amen.

¹⁹¹ Heb geloof in God. Twijfel niet. “Als gij kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk.” Als u kunt geloven, zijn alle dingen mogelijk. Juist.

¹⁹² Iemand anders daar achterin stak ergens zijn hand op, ú, een dame daar aan het eind. Gelooft u dat ik Gods dienstknecht ben? Ik ken u niet, u kent mij niet. Gelooft u dat God mij kan openbaren wat uw probleem is? Zou u Jezus aannemen als uw Genezer of Voorziener, wat het ook is—wat het ook . . . ? Zou u het dan geloven? Goed dan, die zenuwzinking dan die u hebt gehad, dat is wat u had. Als dat juist is, sta dan op, als dat juist is, gewoon zodat de mensen zullen zien dat het de waarheid is. Goed, het zal u nu verlaten. U kunt naar huis en gezond zijn. God zegene u.

U komt ook uit Kentucky. Jaja, dat is juist.

¹⁹³ De dame die naast ú zit komt ook uit Kentucky. Ze komt er ook vandaan. Ik ken ú niet, nietwaar? Maar ik kan u zeggen dat er iets met u aan de hand is. Als ik u kan vertellen wat er met u aan de hand is, zou u dan Christus aannemen als uw Genezer?

Het zit in uw heup. Als dat juist is, steek dan uw hand op, heel hoog, zodat de mensen het kunnen zien. Goed, ga nu naar huis, het zal u verlaten. Uw geloof maakt u gezond.

Ik daag u uit om te geloven. Ik daag uw geloof uit om te geloven.

¹⁹⁴ Hier zit een dame hier te bidden, heeft haar zakdoek voor haar gezicht. Ik ken u niet. God kent u. U komt uit Joliet, Illinois en u hebt een tumor. Dat klopt precies. U vraagt u misschien af. . . (Ja, dat is de—dat is de vrouw die Rosella meebracht. Dat klopt. Wacht, zij heeft me erover verteld, maar ze wist niet dat ik de vrouw niet kende. Dat is juist. Komt gewoon zo dat het geloof van de vrouw groot was.) Ik zal u één ding vertellen waarvan u— u weet dat ik het niet weet. U bidt voor dit kind dat hier aan het einde van de bank zit dat ziek is. Dat is uw kind. Dat is juist. Amen. U weet dat ik dat niet wist.

¹⁹⁵ Daar is het, het is de Heilige Geest! Gelooft u het? Neemt u het aan? Als dat dan juist is, is wat ik zei over “eng is de poort en nauw is de weg” juist. Jezus Christus, Gods Zoon, is hier nu. De Geest van de levende God is hier. Gelooft u het? Dan om u te laten weten dat ik niemand ben die kan genezen, ik ben geen genezer, maar de Geest van God koos mij gewoon om Zichzelf te manifesteren. Ik heb geen opleiding. Ik heb nergens geen kennis over. Maar het is Zijn Geest die het doet, ziet u, en Hij wil dat u weet dat ik u de Waarheid heb verteld.

¹⁹⁶ Dit is de Waarheid, dat Jezus Christus ieder van u gezond maakt, op dit moment, als u dat zult geloven. Nu, net als. . . Als het in Kingston werkte, waar de zendingen of wie het ook was daar achterin zag het in Kingston werken, die bij de duizenden werden genezen, waarom zal het niet hier werken in, dit Amerika, waar we. . . hebben, zoals het nu is? Waarom kunnen wij het niet geloven? Omdat we niet over die kleine ondiepte ginds kunnen komen. Gelooft u het? Steek uw handen omhoog.

¹⁹⁷ Nu, diezelfde handen, leg ze op iemand naast u; laat me voor hem bidden, van hier, en heb geen twijfel meer in uw hart, dit zal het beëindigen.

¹⁹⁸ O tjonge, broeder Neville! Hoe ik heb gewenst, hoe ik heb gebeden, hoe ik. . . U denkt misschien dat ik buiten mezelf ben; dat ben ik niet. Ik weet precies waar ik ben. Als ik slechts dit kleine ding op u over zou kunnen krijgen! Beseft u dat Jezus Christus, Gods Zoon, hier te midden van de mensen vanmorgen, nu, aanwezig op dit moment, en Zichzelf toont?

Wel, zegt u: “Broeder Branham, u hebt dat gezegd.”

¹⁹⁹ Hoe heb ik het gezegd? Ik ken u niet. Daar is nog een vrouw met tb. U bent genezen, zuster. Zegene u. Pardon, u was aan het bidden voor een vrouw met tb, want het is een vrouw met

grijs haar. Ja. Goed, geloof het. Goed. Hij is hier. Het is Zijn tegenwoordigheid.

200 Nu, dit is wat Hij zei: “Deze tekenen zullen hen volgen die geloven. Als zij hun handen op de zieken leggen, zullen zij herstellen.” Hoe kan Hij liegen? Zie, het ligt niet aan Hem, het ligt niet aan mij, nu ligt het aan u. Gelooft ú nu.

201 Ik kijk naar een kleine vrouw die daar achteraan zit, nu; zij heeft veel geloof. Zij en haar man, zijn net tot de Here gekomen. Ze zat hiér in deze samenkomst, had een hernia waar de dokter aan haar zou gaan opereren, vlak vóór, en haar baby stond op het punt geboren te worden. En de dokter zou daarná gaan opereren, maar de baby werd geboren en ze kunnen geen hernia meer vinden. Het is allemaal weg. Zie? Waarom? Ze zat gewoon als . . . Ze was nooit hier op het podium, zo. Ze zat gewoon daar achteraan en geloofde het. Is dat juist mevrouw Green, geloof ik dat het daar achterin is? Dat is juist. Ziet u haar hand? De dokter kan de hernia niet eens vinden, het is allemaal weg. Waarom? Ze geloofde het, stapte gewoon uit en zei: “Het is juist!”

202 Nu, doe hetzelfde, en elke kwaal die u heeft zal weg moeten gaan. God, Die kan—Die iets in een menselijk lichaam kan sturen om, dat fantoom van die slangenbeet die in die mans voet zat, hem te vergiftigen, om hem te doden, en het kan stoppen en ter plekke kan doden, hoeveel te meer kan Hij de ziekten in úw lichaam doden. Want die man was in nood en hij had hulp nodig. U hebt het ook nodig. Als u het niet krijgt, sterft u.

203 Nu, hou uw handen op elkaar. Bid niet voor uzelf, bid voor de persoon naast u. Dat is Christelijk.

204 Leer dit, leer dit, dat zoals u doet aan anderen, doet u aan Christus. Wanneer u goed bent voor iemand anders, bent u goed voor Christus. Als u iemand anders slecht behandelt, behandelt u Christus slecht. O, tjonge!

205 O, als ik dit maar kon laten doordringen, als ik alleen maar de mensen het kon laten zien, waar ik naar kijk en wat ik voel en wat ik weet dat er gaande is, zie. Hoe Christus aandringt, achter die Boodschap vanmorgen, om diep in de harten van de mensen te komen, en daar iets te scheppen; niet een opwinding, niet een emotie (het hoort erbij), maar om een onsterfelijk geloof daar te scheppen dat niet, zeg, een centimeter aan de vijand zal geven.

206 Nu, Hij zal mijn gebed horen, Hij zal het uwe horen. Bid nu voor elkaar, terwijl ik voor jullie allemaal bid.

207 O Here, dit grote cruciale moment, wij beseffen dat dit het verschil gaat betekenen tussen dood en leven, voor velen. En ik beef in Uw tegenwoordigheid, want ik weet, Here God, dat ik met heel mijn hart moet bidden. Ik besef dat hoewel er misschien geen zieke persoon in ons midden zal zijn over vijf minuten dat iedere persoon hier zal herkennen dat U hier bent. Hier staan ze vanmorgen, Here. Liet die mensen hun hand opsteken die wisten

dat ik ze niet ken en niets over hen. Maar Uw Geest kent ze. U kent het geheim van hun hart, hoeveel te meer kent U hun kwalen en hun lijden! Dan, Here, laat het vandaag zijn, laat het ook nu zijn dat Uw Geest hun zieke lichamen zal aanraken. Sta het toe, Here. Ze bidden, de een voor de ander.

²⁰⁸ En ik bid, dierbare God, dat de Heilige Geest het zo echt voor hen zal maken dat ze het nooit meer níét zullen geloven. En er is een andere ziekte, Here, die veel groter is dan deze lichamelijke ziekte, een geestelijke ziekte. Moge ieder hart geopend worden.

²⁰⁹ Here, hoe kan het zijn, dat U daar naast Abraham stond en ditzelfde deed: Sara het vertelde, die “achter” U stond, zegt de Schrift, “in de tent; zij lachte,” en U vertelde het haar. En Abraham herkende dat dat Elohim was, de grote God. Binnen een paar minuten verdween U uit zijn zicht.

²¹⁰ En Here, toen Jezus daar stond en hetzelfde deed, en zei: “U noemde Abraham uw ‘vader,’ en nog zegt u dat u de Schriften kent.” Zei: “Gij dwaalt, niet kennende de Schriften noch de kracht Gods.” En zij noemden Hem “Beëlzebub.”

²¹¹ Maar U beloofde dat in de laatste dagen dat U opnieuw Uw Geest zou uitstorten. De profeet zei: “In de avondtijd zal het licht zijn.” En hier zijn we.

²¹² Wanneer deze onwettige wereld onder zonde tuimelt als een dronken man die 's nachts naar huis strompelt; binnenkort zal ze uit elkaar barsten te midden ervan, er zal nauwelijks nog vulkanisch stof over zijn. En we zien de tijd wegtikken.

²¹³ O God, neem elke twijfel van ons weg. Breng ons nu in die cyclus. Kom, Heilige Geest. Strek Uw grote vleugels uit, broed over dit kleine gehoor van mensen nu op dit moment, en laat Uzelf in hun harten doordrenken, en laat hen weten dat U goddelijk tegenwoordig bent, dat U het bent: “Ik ben de Here Die al uw ziekten geneest.” En moge Uw tegenwoordigheid iets aan hun hart doen dat zal maken dat ze van hier weggaan vanmorgen, gelovend met alles wat in hen is. En moge iedere zieke en lijdende persoon gezond worden.

²¹⁴ Want als Uw dienstknecht sta ik en veroordeel elke duivel, veroordeel de ziekte, veroordeel Satan.

²¹⁵ Je hebt verloren en je bent niets dan een bluffer. En we vorderen je om ons vanmorgen de kaarten in je hand te tonen, in de Naam van Jezus Christus. En als Zijn dienstknecht, die Zijn Woord predikt en de mensen de Waarheid vertellend dat, om in orde te komen en op te lijnen met Gods Woord, veroordeel ik jou, Satan, in de Naam van Jezus Christus. Ga weg van ieder van deze mensen die van heinde en verre zijn gekomen om genezen te worden. Ga jij weg van dit gehoor en van deze mensen. Ik bezweer je bij de levende God. En de Bijbel zei: “Het krachtig, vurige gebed van een rechtvaardige mens vermag veel.” En vele rechtvaardige mensen hebben hun handen hier op de zieken

gelegd vanmorgen. O, Satan, je zou ze graag willen laten denken dat ik het was, dan zou je de eer van ze nemen. Maar het is hún geloof in God eveneens, zij geloven God! En je zult moeten gaan vanwege hun geloof. Dus vertrek van hier, en ga de buitenste duisternis in waar je hoort. Ik veroordeel je in de Naam van Jezus Christus, op gezag van Gods Bijbel, mijn opdracht door een Engel. Nu, ga in de Naam van Jezus Christus en laat hen vrij zijn. Amen.

²¹⁶ Geloof u, heel uw harten, dat u genezen bent? Steek uw hand op, zeg: "Ik aanvaard nu Jezus Christus als mijn Genezer. Alle schaduwen zijn van me verdwenen. Ik neem Hem nu aan in de volheid van Zijn kracht, in de zaligheid van Zijn tegenwoordigheid; neem ik Hem aan."

Mijn geloof ziet op naar U,
 Gij Lam van Golgotha,
 Goddelijke Redder;
 Hoor mij nu terwijl ik bid,
 Neem al mijn zonden weg,
 En laat mij nooit
 Van U afdwalen.

Laten we nu onze handen heel lief naar Hem opheffen.

Terwijl ik 's levens donkere doolhof betreed,
 En smarten zich om mij heen verspreiden,
 Wees Gij mijn Gids (O God!);
 Gebied de duisternis in dag te veranderen,
 Veeg verdriet en angsten weg,
 En laat mij nooit
 Van U afdwalen.

. . .rijke genade. . .

ENG IS DE POORT DUT59-0301M
(Strait Is The Gate)
DE GEMEENTE SERIE

Deze Boodschap door Broeder William Marrion Branham werd oorspronkelijk in het Engels gebracht op zondagmorgen 1 maart 1959 in de Branham Tabernacle in Jeffersonville, Indiana, de Verenigde Staten en werd van een magnetische bandopname genomen en onverkort in het Engels gedrukt. Deze Nederlandse vertaling is gedrukt en verspreid door Voice Of God Recordings.

DUTCH

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, EUROPEES KANTOOR
POSTBUS 78, 9520 AB NIEUW-BUINEN, NEDERLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright kennisgeving

Alle rechten voorbehouden. Dit boekje mag thuis op een printer worden gedrukt voor eigen gebruik of om kosteloos te worden weggegeven, als een hulpmiddel om het Evangelie van Jezus Christus te verspreiden. Dit boekje mag niet worden verkocht, op grote schaal vermenigvuldigd, op een website geplaatst, opgeslagen in een terugzoeksysteem, in andere talen vertaald, of gebruikt worden om fondsen te verwerven zonder de uitdrukkelijke schriftelijke toestemming van Voice Of God Recordings®.

Voor meer informatie of voor overig beschikbaar materiaal kunt u contact opnemen met:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org